

MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZ

A MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZATI VÁLLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XV. ÉVFOLYAM I. SZÁM

ÁRA 50 FILLÉR

1978. JANUÁR 1.

A SZOT és a KISZ KB felhívásához csatlakozva **1978**

Feladataink 1978. évben

A vállalat gazdasági és társadalmi szervek vezető testületei értékeltek az elmúlt év munkáját és évi feladatainkat, ennek alapján határozták meg a közép-távú tervben és a mellékleteit képező intézkedési tervekben foglaltak figyelembevételével. Bányászati tevékenységünk összvolumene nem változik. A szállítási kapacitás növelésére megkezdjük a IV. sz. légakna folyamatos üzemeltetését. Növeljük a vegyi dúsítvány export és a vegyi dúsítvány termelés mennyiségét. Földtani kutatásunk nagyságrendjében és területi elhelyezésében nem történik változás.

Beruházási munkáink közül továbbra is az V. sz. bányüzemi fejlesztés a meghatározó.

Kiegészítő tevékenységünket várhatóan azonos szinten ismétljük, kivéve az öntvénytermelést, amelyet kismértékben növelünk. Célunk változatlan: az alaptevékenység kiszolgálása mellett jelentkező kapacitás minél gazdaságosabb hasznosítása.

Létszámgazdálkodás terén feladatunk az azonos árszintű egy főre eső termelési érték és a természetes mutatókban mérhető termelékenység javítása. Dolgozóink bérszínvonalának 6 százalék feletti javítását tervezzük a műszakpótlék áthúzó hatástanak figyelembevételével. Ehhez a termelési feladatok teljesítése mellett további létszámcsoökkentés szükséges.

Műszaki fejlesztési terünk fő célkitűzése a mélység felé haladó nyers-

érctermelésnek a bányaművelésre és a hátrányosan változó ásványközetbeni ércösszetételnek a vegyi feldolgozásra gyakorolt költségnövelő hatása csökkentése.

Bányászati terén legfontosabb feladat a nagytermelékenységű úgynevezett szintomlasztásos fejtési mód addigi eredményes kísérleteinek folytatása. Növelni kell az egy fejtésre eső termelés mennyiségét, valamint a vágathajtás előrehaladási sebességét. A vegyi feldolgozás területén feladatunk a technológia fejlesztése, a technológiai folyamirányítás korszerűsítése; egyrészt a fajlagos anyag- és vegyszerfelhasználás csökkentése, másrészt a környezetvédelem érdekében.

A népgazdaság munkaerőhelyzete, valamint Baranya megyében, de különösen Pécs városában bekövetkezett fejlesztések következtében érezhetően romlottak munkaerőlehetőségeink. Ezen adottság, valamint a munkaerő hatékonyságának javítása terén előttünk álló feladatok is indokolják a foglalkoztatott létszám munkaidő-alapjának növelését, a teljesített munkaidő jobb hasznosítását. E terén jelentkező fontosabb feladatunk a következők: fokozott figyelmet kell fordítanunk a munkahelyi körülmények javítására, hogy ezzel is csökkentsük a kilépéseket; csökkenteni kell a munkahelyi várakozásokat az anyagellátás és munkaszervezés megjavításával; csökkenteni kell a hiányszásokat; csökkenteni kell az anyagmozgatást végzők számát; fokozott figyelmet kell fordítanunk a csökkent munkaképessé-

gűk foglalkoztatására;

Gazdaságpolitikai célkitűzéseink és dolgozóink jóvedelmének folyamatos növelése indokolja gazdasági tevékenységünk javítását is. E terén jelentkező feladataink és lehetőségeink a következők: a fajlagos anyagfelhasználás csökkentését előtérbe kell helyezni, különösen az energia és a nyugati importanyagok fajlagos csökkentésére kell fokozott figyelmet fordítani. A folyamatos árváltozások következtében rendszeresen vizsgálni kell az árváltozások hatásának a helyettesíthető anyagokra és a felújításokra gyakorolt hatását. Fokozni kell a bányüzemekben a gazdaságos, korszerű biztosítási módszereket. Csökkenteni kell a nyitott vágathossz mennyiségét. A gépek jobb kihasználása érdekében csökkenteni kell az egyműszakos munkahelyek számát.

Gazdaságpolitikai célkitűzéseinket dolgozóink munkaverseny-mozgalmával kívánjuk alátámasztani, amelyet a Kommunista Magyarországi Pártja megalakulásának 60. évfordulója és a XI. Világifjúsági és Diáktalálkozó tiszteletére szervezünk. Elsősorban a szocialista brigádok tevékenységére támaszkodunk.

Járjanak élen a szocialista brigádok tagjai az üzemi demokrácia keretében biztosított fórumok tartalmi színvonalának növelésében, a vállalat gazdasági és társadalmi feladatainak minél szélesebb körű megvitatásában és a kitűzött feladatok minél eredményesebb megvalósításában.

Dr. Patla Károly

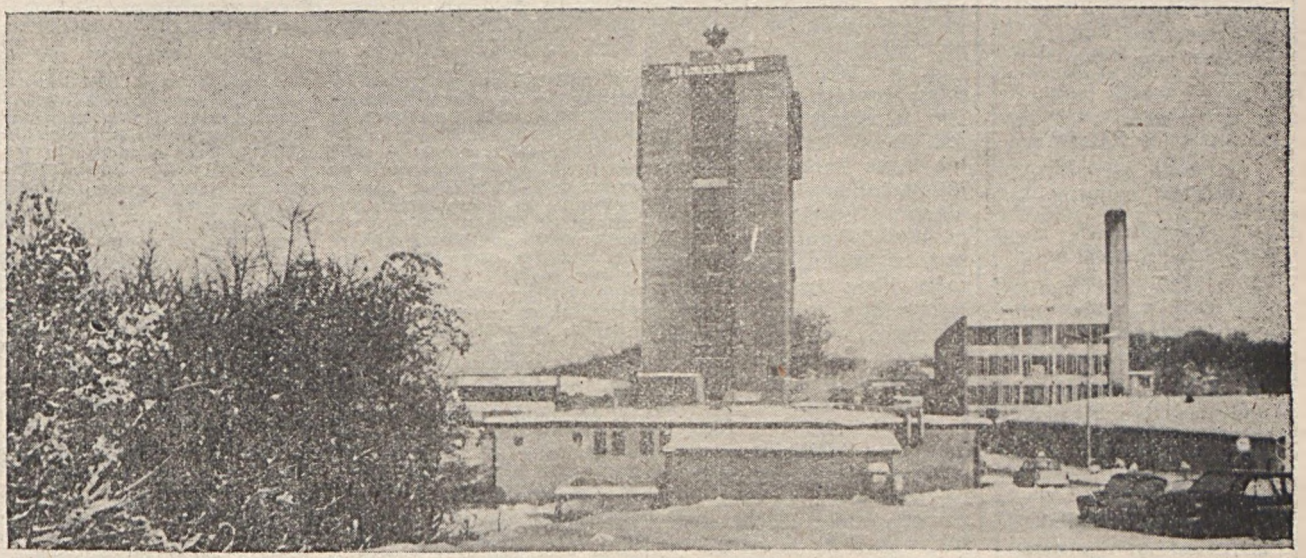
Mennyi mindent jelent ez az évszám. Mi mindent rejteget magában. Vannak, akiknek az élet kezdetét jelenti, de vannak, akiket az életük közeledő alkonyára emlékeztet.

Az azonban bizonyos, hogy az újróléti közzététel alkalmával mindnyájan őszintén kívánjuk a boldog új esztendőt. Kívánjuk, hogy a mindennapi élet ne csak újat, hanem az újban örömet, többet, szebbet, jobbat hozzon, mint amilyen a régi volt. Ez természetes emberi igény. Szocializmust építő hazánkban joggal lehetünk optimisták is. Vállalatunk dolgozóit nemcsak reménykednek az újban, a jobban, nem ölbetett kézzel várják azt, hanem eddigi tevékenységükkel igyekeztek is annak feltételeit megteremteni. Pártunk Központi Bizottságának december 1-i ülésén megállapított 1977. évi várható eredmények aktív segítői, részesei voltunk. Gazdasági hatékonyságunk, folyamatosan javult s ez mind a létszámgazdálkodásban, mind a költséggazdálkodásban jelelnkeztett.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulója tiszteletére kibontakozott termelési, társadalmi aktivitás nagymértékben segített sikereink elérésében. Tettünk tehát az ország asztalára, s joggal reménykedhetünk is mindennapi életünk további javulásában.

Az élet azonban nem hálas azoknak, akik ennyivel meg is elégszenek. Az élet szakadatlan fejlődést követel, s az elkövetkezendő év nem lehet a megnyugvás éve. Ahhoz, hogy a jövőben is elmondhassuk: nem ültünk ölbetett kézzel, a távolabbi jövő érdekében már most tennünk kell. Igyekezettünk eddigi gyümölcse még nem elég érett, még kevés ahhoz,

(Folytatás a 2. oldalon)

Csöndör László felvétele

1978

(Folytatás az 1. oldalról)

hogy államunk növekvő igényeinket társadalmunk maradéktalanul kielégítse. Ehhez mindenképp arra van szükség, hogy a munka hatékonysága az eddigiekénél is fokozottabban növekedjen. Javítanunk kell az egy főre eső termelési tevékenységünket, annak eredményességét. Ez csak akkor fog sikerülni, ha gyorsabban és szélesebb körben hasznosíthatjuk a tudomány és műszaki fejlesztés eredményeit a termelésben: ha korszerű gépeink és berendezéseink minél jobb kihasználását biztosítjuk; ha tovább küzdünk az anyag- és energia-takarékossági magasabb szintű megvalósításáért; ha egyre átgondoltabb és görbülékenyebb munkaszervezést dolgozunk ki és valósítunk meg; ha egyikünk sem feledkezik meg arról, hogy a munkában töltött időért fizetést kapunk, s ennek a pénznek akkor van vásárlóértéke, ha mögötte megfelelő mennyiségű és minőségű munka van.

Ezt minden dolgozótól elvárjuk. De ettől sokkal többet várunk azokról, akik nemcsak dolgozói, szimpatizánsai társadalmunknak, hanem aktivistái. Mindazokról, akik nemcsak megértették céljainkat, hanem a nemes célok érdekében többet is akarnak tenni, elvárjuk, hogy mutassanak példát, járjanak élen, lelkesedésükkel, szorgalmukkal követésre büszkségük környezetüket is. Csak így, együtt haladhatunk előre, találhatjuk meg életünk értelmét, a munka örömet, a családi boldogságot, az egyéni boldogulást.

E gondolatok jegyében kívánok vállalatunk minden dolgozójának sok sikert munkájukhoz, örömet egyéni és családi életükben, s végül nagyon boldog új esztendőt!

BIMBÓ JÓZSEF
igazgatóhelyettes

Ercsbányász

A Mecseki
Ércbányászati Vállalat
dolgozóinak lapja

Felelős szerkesztő:

GEISZ FERENC

Szerkesztő:

RAGONCSA JÁNOS

Szerkesztőség:

7633 Pécs,

39-es dandár út 18.

Telefon: 15-841

Vállalati tel.: 7-743, 7-147

Kiadja

a Baranya megyei
Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó:

BRAUN KÁROLY

Kiadóhivatal:

7601 Pécs, Hunyadi út 11.

Telefon: 15-008

MÉV Nyomda

7633 Pécs,

39-es dandár út 18.

Felelős vezető:

DR. HANGOS LAJOS

Megjelenik kéthetenként

Előfizethető

szakszervezeti bizalmiakkal

Előfizetési díj egy évre

12 forint

Olyan kollegák között voltam, akik szívvel lélekkel csinálták, amit kellett

Az elvárásoknak eleget tettünk...

Húsz év; egy szűkebb közösség, kollektíva élete ennyi idő alatt szorosan összekovacsolódik. Olyan lesz mint egy család, azonosnak a napi gondok, örömeik és bosszúságok. Ha valaki szabadságra megy, elutazik, az ittmaradtak várják és ő az utolsó napokat sürgetve jönne mellette.

Bugyik János, vállalati pártbizottságunk munkatársa most útra készülődik, magamögött hagyja a fárasztó munkanapokat, búcsúzik a barátoktól, munkatársaktól.

A nyugdíjintézet levele rövid, de annál hivatalosabb, pár szóban közlik: munkaviszonyát ettől és ettől a naptól felbontottuk stb. Amíg erre a levélre várt, naponta tervezgette mit is fog kezdeni a sok szabad idővel, és nehezen teltek a napok. Amikor megjött a várva várt levél, elkomorult az arca, egész éjszaka nem aludt; már nem volt olyan csábító a nyugdíjas élet. Előjöttek az emlékek, és az ember rádöbben, milyen hamar elszállt felette az idő. A felszabadulás előtti inasévek, a munkanélküliség nyomasztó légköre már a múlté, a rossz megszépül, hiszen az ifjúságot idézi.

A pártnak 1945 óta tagja, azóta rendszeresen töltött be társadalmi és függetlenített funkciót. Részt vett a gyárak államosításában, a mezőgazdaság kollektivizálásában. Az ötvenhatos év a pécsi Járási Pártbizottságon érte.

1956. október 23. — emlékszik vissza — ezt a napot soha nem felejttem el. Eppen vidéken voltam, semmiről nem értesültem. Hajnali háromkor riasztottak, rohantam a megyei pártbizottságra, ott beosztottak bennünket ki melyik területért felelős; rám a kozármislenyi gépállomást és környékének ellenőrzését bízták. Nehéz idők voltak ezek, állandó zaklatások, a nappalok, éjszakák egybeolvadtak, aggodás a családért, barátért, elvtársért.

Az ideiglenes karhatalmj egységeket ötvenhétben feloszlatták, akkor lehetőségem lett volna a tényleges karhatalom állományában szolgálni, de az alacsony kereset miatt ezt nem vállaltam. Az ércbányához jöttem dolgozni, de még ebben az évben visszavitték a városi pártbizottságra fegyelmi referensnek. És milyen kiszámíthatatlan az élet, egy év múlva én lettem a II. sz. bányauzem függetlenített párttitkára.

A vállalatnál akkoriban sok olyan ember dolgozott, akik járatosak voltak a pártmunkában, rendelkeztek bizonyos fokú politikai képzettséggel. Kri-

tikusabb szemmel vizsgáltak mindent, mint az egyszerű munkásember. Így az emberek elé csak jól felkészülten, megalapozott tényekkel lehetett kiállni. Akkoriban elég sok sértett ember dolgozott minden területen, így nálunk is. Nem kis gondot okozott a jó összhang, a megfelelő politikai légkör kialakítása akkor, amikor egyesek még a kákán is csomót kerestek.

Egyet azonban büszkén elmondhatok, nálunk a demokratikus légkör nagyon régóta megvan. Már a hatvanas évek elején lakáselosztó-bizottság alakult, azonkívül nem mulasztottuk el kikérni a dolgozók, valamint az üzem vezetőinek véleményét a jutalmak elosztásánál, a kitüntetésre való felterjesztésnél. Az üzemi demokrácia nálunk nem volt újdonság.

Az emberi akarat, az összefogás sok nehézségen átsegítette ezt a vállalatot. Az elvárásoknak mindig eleget tettünk, tudtuk mozgósítani az embereket. Volt időszak, amikor visszaesett a termelés, romlott a közhangulat, és sokan el akartak menni. Sikerült megoldani a problémákat, mert ha arról volt szó, hogy szorít a cipő, veszélyben a tervteljesítés, a társadalmi munkából egyaránt kivette részét a vezető, a mun-

kás, az irodista, egyszóval mindenki.

Bugyik János életének következő állomása a III. sz. bányauzem volt, majd 1963-ban a vállalati pártbizottságra került, ahol a nyugdíjaztatásáig dolgozott, mint titkárhelyettes.

Szerettem itt lenni, mert olyan kollegák között voltam, akik szívvel lélekkel csinálták amit kellett, munkatársak, elvtársak és ami a legfontosabb — barátok voltak.

Kértem, hogy meséljen önmagáról, az életéről, mit fog csinálni, ha nyugdíjas lesz, de nem, nem tudta különválasztani önmagát és a kollektívát. Mindig úgy kezdte a mondatokat: mi.

Húsz év. Munkaviszonyának csaknem felét töltötte itt, végigkísérve a kezdeti időszakot a hatalmas fejlődésig a vállalat életének minden apró mozzanatát. És most eljött az a nap, amikor búcsúzik tőle a vállalat, ő a vállalatól. Jöhetnek a megható, könnyfakasztó szavak: de mégsem, hiszen ő a nyers egyszerűség híve.

Naponta bejön meglátogatni a munkatársakat, és nevetve válaszol a neki-szegezett kérdésekre: — Nem szabad hirtelen elkezdeni a semmittevést.

Erb Jánosné

Óriási érdeklődés

Az érdeklődők egy csoportja.

Keller Gábor felvétele

Minden eddigit felülmúló színvonalon

A vállalati szakszervezeti bizottság és a Ságvári Endre Művelődési Ház ez évben is megrendezte az En munkám című kiállítását, amely — mint ahogy ezt a felhívásban is olvashattuk — kizárólag „dolgozóinknak és családtagjainak szabad idejükben született alkotásából” tevődött össze.

A kiállítás megnyitóján zsűfőliség megtelt a vállalati kiállítóhelyiség alkotókkal és érdeklődőkkel egyaránt. Simon Sándor, a vállalati szakszervezeti bizottság munkatársa üdvözlő mondatát után Horváth Olivér főiskolai docens, mint a zsűriző bizottság tagja értékelte, méltatta a beküldött pályamunkákat. Mint mondta: — A munkák esztétikusak. Nincs ciús, párna és ez szóval kell tenni, természetesen elismeréssel. Ahhoz, hogy valaki meggyőzze a másikat nem elég, hogy az érvel meggyőzőek legyenek, a tartalom megfelelő tudása éppen olyan fontos. A fejlődés érdekében el kell kezdeni tanulni, néprajzi könyveket olvasni, kiállításokat nézni, de legjobb lenne szakköröket látni, hogy a munka a mechanikus tevékenységből lassan az alkotó tevékenység felé irányuljon. Így észre fogják venni, hogy például egy tányérra matyó motívumokat festeni nem célszerű — azok a motívumok hímzésre valók.

Horváth Olivér tartalmas értékelése után Horváth Jenőné, a kultúrház igazgatója kiosztotta a díjakat. Az első hat helyezett között összességében 5200 forint pénzdíjtalmat osztott ki, majd tíz elismerő oklevelet adott át. Az első díjat Szabó Ferenc csont- és felfaragásával, másodikát Tóth József bórdiszkművel nyerte el. További sok sikert kívánva gratulálunk a díjazottnak és minden egyes résztvevőnek.

„Így élünk, dolgozunk”

Egy szürke hétköznapi

Az „Így élünk, dolgozunk” pályázati felhívásunkra 17 dolgozó küldte be írását szerkesztőségünkhöz. Mai számunkban megkezdjük ezek folyamatos közlését. A közlésre került anyagok szerzőit könyvjutalomban részesítjük.

Azt hiszem, mindegyikünknek úgy kezdődik a hétköznapi, hogy szól a vekker, kábán ébredünk, orrbavágjuk az órát, azután egy megszokott útvonalon elindulunk a fürdőszobába. Ha ezen a főközlekedési útvonalon este a gyerek otthagytott valami játékkétfélét, akkor a kedves hitves is felébred, mert először a játékkéfébe rúgunk bele, azután morgunk valami jelző féfével, szóval az első karambolon átestünk.

A hajnali mozgásterület: fürdőszoba, előszoba, konyha, hűtőszekrény. Közben ki tudja, hányadszor fogadjuk meg magunkban, hogy tegnap volt az utolsó napja a másfél doboz cigarettaszívásnak, mert az ember szája ilyenkor olyan... „de olyant monddok rögtön, hányadszor mondtam az asszonynak, hogy legyen itthon mindig egy-két üveg sör. Mivel fogom a tegnap estétől remegő gyomrom megnyugtatni?”

Az idő fut, aztán mi is, mert jön a busz. A többiek már ott vigyorognak és kajánkodnak a megállóban, fennhangon mondják: — Na, mi van, a pizzamádra ült az asszony? A szerződéses járat megérkezik, nagy a helykedés egy jó alvó vagy utihelyért. Az éjszaka hősei mély álmra lógnak fejüket, de lehet itt aludni? — Kontra. — Rekontra. — Mi van Pistám, meleg a helyzet? — Sehol se ragyog, ha makkal indulok!

Közben megérkezünk az üzembe. A hajnali derengés és a mindennapok harca megkezdődik. Harc az első kávéért, raporton a bányamérő igazáért, a tejfőls pikszaláms reggeliért, egy mosolyért, mindenért. Atkozot sors, semmit sem ad ingyen. A méhkasba, ha darázs akar belépni, szinte forr, pezseg a méhcsalád élete. Így pezseg az élet nálunk is, ha reggel birtokba vesszük az irodahelyiséget. Mint egy bagdadi vásár, csak nem olyan szűz, hanem olyan hangos. Öt perc alatt a jófűlű megfigyelő mindent megtud. Megtudja, hogy:

— Az öreg kifosztotta a babarci csapavert hordóját, — az V-ös körletben suttogva raportoztak, tekinettel a stoppolt gyomrára.

A családi körben este elhangzott sztorikat örömmel meséljük itt egymásnak, újból átélve az eseményt úgy, ahogy este otthon meséltük a munkahe-lyen történeteket. No, ez nem tart sokáig, mert raport, gyors reggeli és készen a bányába. Apóprop reggeli: védőreggeli, avagy a bányába való leszállás előtt kötelezően előírt étel elfogyasztása kifogásolható minőségben és mennyiségben. Ha jobb a falat, akkor a mennyiséggel van baj, ha meg szekérdereknyi a mennyiség, jut belőle a lanovka tartóvasaira is.

Állományunk föld alatti, munkakörünk: bányamérő! Tehát irány a bánya térképezni, irányítani, irányadni, fakocsit számolni, légcatornát, víz- és levegőcsövet figyelni garatpítést, szegcselést ellenőrizni, takarékosági intézkedési tervet szem előtt tartani (na, nem napellenzőnek). Olyan igazi bányafelmérők vagyunk, mindenre lehet használni bennünket, de utolérni azt nem. Ha egy bányajárásunk során minden beprogramozott munkát el akarunk végezni, akkor csak a kanyarokban szabad lassítani. Ebből kifolyólag sétáló bányamérő fehér hollónál is ritkább. A lanovka üzembehelyezése előtt, ha kilométerpénzt is fizettek volna, most tőkepenzesek lennének. Mióta lanovka van, azóta csak az aranykésztünk szaporodik, igaz, most még csak érben, de van reményünk, hogy patakká duzzad. A bányafutásunk után szinte jóleső érzés a kellemes, jól fűtött, télen is nyarat felidéző lanovkapályán végig utazni. Tizenhárom perc nem nagy idő, kibírjuk, s a természettudományi ismereteinket is bővíthetjük közben. A patkányok nyomai fellelhetők az eldobált ételmaradványokon, az emberszábasúaké a lanovka szélvédőjén. A testűjtő fürdő után — melynek kötelező jellegét és vízfogyasztását rendelet írja elő — megünnepeljük ebédünket. Az ebéd nem véd, de ugyanolyan kritikát bír el, mint a reggeli. Délután mindenkit hajt a vére, de inkább a főnöke, hogy minél előbb naprakész állapotot tükrözzön a térkép.

Hangulatunk és sebességünk fél négy felé eléri a normálist. Vége a műszaknak. A buszon uticsata, beszélgetés. Egy-egy mondatfoszlány talán hangosabban hangzik el!

— Ráersz Öcsi? — Menni kell a sráccr! — Gyere addig iszunk egy sört, van egy húszasom, a konyhapénzből mentettem az asszonytól.

És elmegy Öcsi, elmegy a húszas, elmegy a srác is... egyedül haza. A családi körben esti hangulata is illeszkedik az egésznap hangulatához, csak néha idegesebb, mert négyfelé nem tudja az ember szedni magát. Pedig ezt kelleni csinálni, s akkor jutna idő asszonyra, gyerekre, hobbitra, tévére, olvasásra, írásra, rajzolásra.

A fáradság első jelei a tévéhíradó után alattomosan közelítenek. Először csak szempihentető magyarázatokkal kummantunk egyet, de később rájövünk arra, hogy az álom egészség és nem küzdünk ellene.

Kukai András

K. G.

Hasznos észrevételek, javaslatok, kérések

Felvételünkön a tanácskozáson részvevő nődolgozók kíváncsian hallgatják az üzemezőtő válaszböszédét.
Keller Gábor felvétele

Nők tanácskozása

A párt rétegpolitikájának megfelelően az ÉDÜ-ben sor került a nők tanácskozására, melyen részt vett az üzem gazdasági és társadalmi szervezetek vezetősége is.

Rózsa Ivánné, a nőbizottság elnöke beszámolójában elmondta, hogy az 1977-es év egyik legfontosabb feladata a nőbizottság és a nődolgozók között az eddigieknél szorosabb, jobb együttműködés volt. Ennek a célnak, valamint az üzem különböző területén dolgozó nők hatékonyabb mozgósítása érdekében átszervezték a nőbizottságot. A nőfelelős munkáját hét részterületre osztották fel, akik a havonként megtartott ülésen

számot adnak munkájukról.

A módszer bevált, hiszen a nőbizottság elmúlt évi munkájának pozitív változásait az üzem vezetősége is jónak értékelte. A tanácskozáson az előre feltett kérdésekre választ adott az üzemi vezetőség. A kérdések általában anyagi és erkölcsi megbecsülés, bérfelvezetés és a minimumra történő ráállás, továbbtanulás, szakmai képzés, munkaruha, köpeny és kismamaciópó témái köré csoportosultak. Élesen vetették fel az üzemi étkeztetést és a dolgozóknak a munkahelyre és vissza történő szállításának visszasságait.

K.—G.

Csatlakozunk a KISZ KB és a SZOT felhívásához

A 34-es ifjúsági szocialista brigád vállalása

A NOSZF 60. évfordulója tiszteletére kibontakozott munkaverseny-mozgalom szellemét és lendületét folytatva, csatlakozunk a SZOT és a KISZ KB 1977. december 11-én közzétett felhívásához. Jobb gazdasági és társadalmi munkánkkal igyekszünk tervünket teljesíteni, túlteljesíteni.

Ennek érdekében vállalkuk, hogy:

1. Éves termelési tervünket 10 százalékos költségmegtakarítással a KMP megalakulásának évfordulójára, 1978. november 24-re teljesítjük.

2. 1978-ban is beneve-

zünk a Munka és művelődés mozgalomba.

3. Vállaljuk, hogy brigádunk valamennyi tagja részt vesz a munkahelyi munkaszervezésben, az újítómozgalomban, valamint ilyen jellegű politikai oktatásban és célul tűzzük ki a tervezett éves műszakszám túlteljesítését.

4. A munkahelyi fegyelem megszilárdítása érdekében vállalkuk, hogy technológiai fegyelemsértés, vagy egyéb fegyelmi vétés a brigádban nem lesz.

34-es ifjúsági szocialista brigád III. sz. bányauzem

Rájöttem miért nem megy. Nincs benzín.

Nem lehetne még jobban?!

Az MM-akció tanulságai

A szocialista brigádok 1977. évi kulturális vállalkozásainak segítségével létrehozott Munka és művelődés akció november 26-án a Nemzeti Színházban véget ért. Az akció hasznosságát, ésszerűségét nem vitatjuk. Nagy tömegeket mozgatót meg és mindenképpen sikeresnek mondható. A résztvevők látóköré bővült és hasznos ismereteket szereztek. Okosabbak lettek, függetlenül a vetélkedőn elért eredményektől. Az akció elérte célját, mert az volt a fontos, hogy tanulásra, az általános és középiskola elvégzésére ösztönözzön.

A siker ünnepélyes pillanat. Nem ezen akarunk csorbítani, amikor a vetélkedőkön felmerült észrevételeket, valós, vagy vélt

problémákat kutatjuk. Mert más az akció és más a vetélkedő, még ha szervesen kapcsolódik is egymáshoz. Keressük a választ a felmerült észrevételek orvoslására, az elkövetkezők vitamentes, színvonalasabb akcióinak megrendezésére, a szocialista brigádok közművelődésének fejlesztése szempontjából. Keressük továbbá a választ arra, hogy vállalatunk, amely országos szinten elnyerte már a Vetélkedő vállalat címet, most miért szerepelt gyengén. A vetélkedőbe 113 csapatunk, azaz brigádunk nevezett és a városi döntőbe csupán egy csapat jutott, s ők is a mezőny végéről tapsoltak a győzteseknek.

Ezért kerestük fel Zsikó János, a Dr. Doktor Sándor Művelődési Ház munkatársát, mint az MM akció fő szervezőjét és kérünk választ kérdéseinkre.

— A mozgalom kettős: munka és művelődés, így az értékeléskor a pontszámok arányának is azonosnak kellene lennie. Van-e lehetőség ezen ellentmondás feloldására?

— A mozgalom nem kettős — mondja Zsikó János —, ez a munkások közművelődési akciója. Nem lehet ezt a címbeli megfogalmazást különválasztani. A cím a munkásokhoz szól, a meghirdetők nem akarnak beleszólni a vállalatok, szocialista brigádok munkájába. A szocialista brigádok értékelése a vállalatok feladata. A meghirdetők célja, hogy a brigádok szélesebb körben, a lehetőségek és adottságok ismeretében tegyenek kulturális vállalkozásokat. Fokozottabban kapcsolódjanak be a város kulturális életébe. A kérdés az volt, hogy van-e feloldás ezen ellentmondásra? Szerintem, az akció címében nincsen ellentmondás.

— Az induló pontszám, mely a brigád egész éves tevékenységét hivatott tükrözni, beleértve az egy adott osztály elvégzéséért járó 120 pontot, túl nagy szerepet játszik a vetélkedőben. A jelenlegi rendszer sok esetben irreális eredményt hozott és félt, hogy fog hozni a jövőben is — ez árthat az akciónak. Az akció és a vetélkedő pontozását a jövőben nem lehetne-e különválasztani?

— Ez a kérdés teljesen jogos. A jövő évi kiírásban az akción nincsen pontozás. A vetélkedőben természetesen marad. Nem bizonyítvány magyarázat, de mi azt szeretnénk volna, ha nem csak a csapat tagjai tanulnak, művelődnek, azaz vetélkednek, hanem a brigád egésze. A lényeg az lett volna, ha minden brigádtag érdeklődése és szabad választása alapján látogatta volna az egyéni programokat. Ezzel a módszerrel is elérhető volt a maximális induló pontszám.

— Az egész akció a kiskönyvek bélyegzésével szinte kötelezővé vált. Minden brigádtagnak el kellett mennie az adott intézménybe, rendezvényre, mert az így kapott pontok meghatározó szerepet játszottak a vetélkedőben. Az emberek többségének érdeklődési köre korántsem olyan széles, mint ahogy a mozgalom szeretné. Látókörük nem tud márol holnapra kiszélesedni. Nem válik-e így erőltetetté az egyébként jó mozgalom?

— Előző válaszom részben érintette már ezt a kérdést. A jövő évi kiírásban a bélyegzés már nem szerepel. Ugy gondolom, hogy a brigádok is különbséget tudtak tenni a kiírás egyéni és közös követelményei között. A természetudományi témában például az előadások témáját körvonalaztuk, de nem írtuk elő. Itt mindenki élhetett volna a szabad választás lehetőségével. A kérdés, hogy éltek-e? A zenéről, ahogy kiírtuk a pécsi rádiót használtuk arra, hogy egy „5000 személyes hangversenyt” teremtsünk. Hallgatók-e a műsorokat az érdeklődő brigádok? Kérdés, hogy miért a vetélkedők előtt kezdődött meg a műsorok magnószalagjainak másolása. Jövőre a téma választék kibővül, de nem jár együtt azzal a kötelezettséggel, hogy mindenki mindent lásson és hallgasson. Ennek alapján remélem, hogy nem fog olyan vélemény kialakulni, hogy az akció erőltetett.

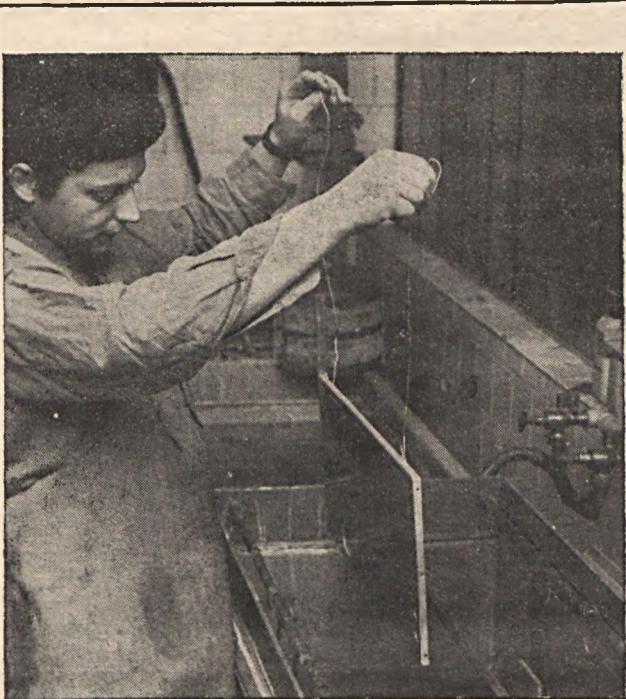
— Az újítások, brigádkrónikák és üzemtörténeket elbírálásához az adott területek tudnak csak — értékéről, színvonaláról — helytálló véleményt adni. Ugy tudjuk, ezek elbírálása nem így történt, és így az irodalmi mérce alapján döntöttek. Ezért olyan vélemény alakult ki, hogy a megítélés szubjektív. Lehet-e célja az akciónak az írónemzedékképzés?

— Ez nem célunk. A Dunántúli Napló 1977. május elseji számában dr. Tóth Tibor kandidátus az MM akcióban résztvevő brigádoknak kiírta, hogy mit várunk az ilyen íróktól. Önvizsgálatot, történeti hitelességet kértek számon a bírálók. A brigádok döntő többsége elfogadta az értékelést, aminek szempontjait magnefonról bejártuk a vetélkedőkön.

— Mégis, ha egyáltalán lehet magyarázat, miben látja gyenge szereplésünket a vetélkedőben?

— Előjáróban: a legtöbb benevezett brigád a MÉV „küldte” a vetélkedőre. Megítélésem szerint nem szerepeltek rosszul a brigádok, sőt! Még ha ennek az írásnak az is a célja, hogy a „rossz szereplés” okát kutassa. A meghirdetők véleménye — többször leírták, elmondták — a vetélkedő nem cél, hanem eszköz. Nem a vetélkedőn szerzett babér adja meg a vetélkedőkön résztvevők éves értékét. Azok a szocialista brigádok győztek itt, akik ismereteiket bővítették, élményekben részesültek, iskolába indították egy-egy társukat és együtt gondolkodtak a közművelődésről és a szocialista brigádmozgalomban rejlő művelődési lehetőségekről.

Veress Tamás

Palai Sándor galvanizáló a panellap zsirtalanító, öblítő kádakba helyezése után kadmiumozást végez.

Keller Gábor felvétele

Kedvezőbb munkakörülmény, nagyobb termelékenység

Tiszta, világos és esztétikusan is szép műhelyben vagyunk, amely a régi manufaktúra üzemekre emlékeztetőt váltotta fel. A kádak és elszívóvezetékek katonás rendje, a jó levegő egyaránt hozzájárulnak ahhoz, hogy az itt dolgozók sokkal nagyobb kedvvel végezzék munkájukat. Mindezt a Kísérleti kutatási és automatizálási üzem galvanizáló műhelyében tapasztaltam, melynek rekonstrukcióját a vállalati műszergyártás felfutása igényelt. A másfél millió forint vállalati beruházás kivitelezője a Szolgáltató üzem volt, amely már mintegy fél éve működik.

Herke Antal, a műhely vezetője elmondja, hogy a műszergyártó részleg galvanizáló műhelye tökéletesen megfelel a mai környezetvédelmi szempontok előírásainak. Elszívás tekintetében külön van választva a savas és a ciános rendszer. A befúvó ventilátor levegőjének hőmérséklete szabályozható. További korszerűsítés szempontjából sor került egy svéd UDDEHOLM típusú, gázfázisú, zsirtalanító berendezés vásárlására is, amely az év elején lesz beállítva. Általa növekszik a termelékenység és tovább javul az egészségvé-

delem. Szállítás alatt vannak az új egyenirányító berendezések, melyek alkalmazásával az egyes technológiák egymástól függetlenül végezhetők. Ez szintén további termelésnövekedést eredményez.

A sok jó mellett vannak gondok is. Sajnos az anyagellátás rendszertelen és akadozó, ami nagyban hátráltatja a munkát. A dolgozók úgy látják, hogy kevés az az egyetlen anyagbeszerző, aki a munkájuk mellett egyetemre is jár. Másik nehézség, hogy a készpénzvásárlást megszüntették, így például az antikoláshoz szükséges kénmájat, amely nem tartós és emiatt csak kisebb mennyiségben lehet vásárolni, sokszor saját pénzből kell megvenni. Valószínű ennek kiküszöbölésére is találni megoldást. Alpár Jenő, a műhely rangidős dolgozója sérelmez, hogy a galvanizáló szakma nincs elítelve a vállalati kollektív szerződésben, illetve nincs elkülönítve a többi szakmától és nyugdíjkezelésében nem részesülnek.

A már említettekén kívül itt dolgozik még Horváth József, ifj. Horváth József és Cseresznyés Imre.

Keller Gábor

Színház

„Megállapítást nyert, hogy vállalatunk szakszervezeti bizottságai és maga a vszb is az eltelt két év folyamán állandó és folyamatos ügyként kezeli a dolgozók szabad ideje kulturált felhasználásának elősegítését, szervezését. Ha külön a II. sz. bányászati tevékenységet értékeljük, el kell ismerni, hogy nagyon tudatosan, célirányosan szervezik a dolgozók közművelődési igényfelkeltését, mindent megtesznek a lehetőségek biztosítására.” (Részlet a vszb 1977. november 20-i ülésének emlékeztetőjéből.)

A II. sz. bányászati üzemből valóban komolyan foglalkoznak a szabad idő kulturált felhasználásának lehetőségeivel. Az üzemi közönségszervező gárda jó munkájának köszönhető, hogy dolgozóink minden jelentősebb kulturális, vagy sportrendezvényen jelen lehetnek, 80 ezer forint értékben vásároltak jegyet, mégpedig úgy, hogy „házhoz”, illetve munkahelyre hozták nekik a jegyeket.

Most, az év végi leállás alatt a két ünnep között is történt gondoskodás dolgozóink szórakoztatásáról. A II. sz. bányászati vszb december 28-án este lefoglalta a Nemzeti Színház Kamara színházának valamennyi helyét Mórincz Zsigmond: Nem élhetek muzikaszó nélkül című darabjához. A 250 jegyet dolgozóink saját pénzükről vásárolhatták meg a műhelybizottsági titkárokon, illetve a közönségszervezőn keresztül. December 9-ig mind a 250 jegynek akadt gazdája és még nagyon sokan szerettek volna jegyhez jutni.

Alsóbb, felsőbb fórumokon sokat folyt a vita, hogy mi „már túlnőttünk a csak jegyeladás módszerén”. Ez igaz, ha arra gondolunk, hogy nem elég csak valamennyi színház, vagy rendezvényjegy birtokában ülni a közönségszervezői, vagy vszb-székben, hanem szervezni, agitálni, hirdetni is kell. Viszont nincs igazuk azoknak, akik szerint ezeket a jegyeket jutalomként kellett volna kiosztani. Ajándék színházjegy az emberben gyanút ébreszt: pocskék a darab; vállaltuk, hogy segítünk a színházi terv teljesítésében; okosabbra is költhetnénk a pénzt stb. És az eredmény? — a jegyek mind kiosztásra kerülnek, de a széksorok üresen ásitóznak a színházban és, akik elmentek is a félig üres nézőtér láttán becsapottnak érzik magukat.

A II. sz. bányászati vszb jó úton jár. Ezt bizonyítják az elkapkodott jegyek, a vidám, szórakoztató előadás szünetében és utána a mosolygós, elégedett arcok. A „jóllakott” közönség elviszi a mulatságos darab és a jó színházi játék hírére, és azok is elmennek a színházba, akik eddig nem akartak. A célt elérték. Ezt a módszert kívánják tehát folytatni tovább, csak legyen minél több jó darab, érdekes rendezvény: dolgozóink valamennyien ott tapsolnak majd.

Erdi Krausz Gábor

Közművelődés — gondokkal

A szocialista brigádvezetők legutóbbi országos tanácskozásán kimondták, hogy a szocialista brigádtagnak nemcsak joguk, kötelességük is a közművelődésben részt venni. Vállalatunk dolgozóinak nagy része a szocialista brigádmozgalomban tevékenyen részt vesz, s aki nem, attól sincs távol a brigádmozgalom alaptétele: szocialista módon élni, tanulni, dolgozni. Művelődési politikánknak, a művelődési házak programjainak ezt a célt kell szolgálniuk. Hogyan tud ennek a feladatnak eleget tenni az Uránváros egyetlen művelődési háza, a Ságvári Endre Művelődési Ház?

Nehéz eldönteni, hiszen nemcsak vállalati, hanem területi jelleggel kell működnie.

Az igazgatóhoz ilyenkor bejutni még a megszégyesült időben is elég problémás, mert a művelődési ház 1978. évi programját készítik, a különböző klubok rendezvényeit hangolják össze a bizottságokkal. Milyen klubok is működnek itt?

Az eszperantó klub kislétszámú, de lelkes fiatalokból áll. Vállalatunknál dolgozó görög állampolgároknak van itt klubja. Nyugdíjasaink nagylétszámú csoportja szokta itt tartani a rendezvényeit. Nagyon látogatott a dolgozó nők klubja, hiszen szabás-varrás tanfolyamot — kezdőknek, haladóknak —, gépi hímzést ez a klub tud biztosítani. Vállalatunknál dolgozó szocialista brigádok minden rendezvényükhöz itt kapnak he-

lyet. A művelődési ház adja a brigádok részére az éves vállalásokhoz a politikai, kulturális ajánlásokat, Csütörtöki napokon biztosítják a brigádtalálkozásokhoz a termet, előadót, filmet. Gyors számlálás, ötvenkét hét, ugyanennyi csütörtök, tehát 52 szocialista brigád tud rendezvényt tartani. A vállalatnál van 426 szocialista brigád. Na, ez nem így van, int le az igazgató, mert esténként két-három brigád tart egyszerre rendezvényt és jövőre már a pénteki napokat is igénybe vehetik. A művelődési ház kezdeményezése — az igazgató szerint — az országban jelentős helyen álló módszer a szocialista brigád klubélet kialakítása. Nagyon kevés a brigádok részéről a kezdeményezés, várják a művelődési ház programajánlásait. A minden délután nyitvatartó Szocialista brigád klub és Ifjúsági klub az alagsorban kapott helyet. Átballagok az építkezést megkerülve egy jól kitaposott ösvényen, mely lehetne a „közművelődés ösvénye”, de nem az. A gondnok, régi munkatárs, szívélyesen magyarázza mi minden történik itt egy hét alatt. A hétfő nagyon zsúfolt, politikai oktatások vannak. A többi napokon KISZ-taggyűlések és kisebb létszámú csoportos rendezvényei. Ott-jártamkor két programhoz is kérték a terem biztosítását. Most már rendszeres és minden hónapban váltják a Pincegalériában rendezett kiállításokat.

Végig sétálok a termeken. Nagyon izléselesen rendezett helyiségek azzal a kis szépséghibával, hogy a tartóoszlopok szétszabdadják. Rosszkor jöttem — már nem először —, mert üresen ásitóznak a székek, gazdátlanok az asztalok

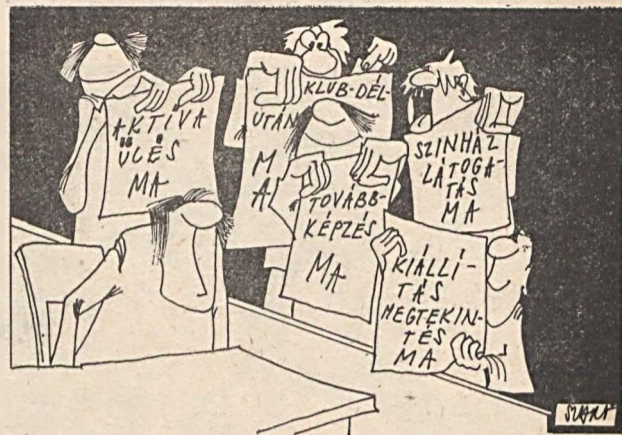
a napi sajtók, sehol senki, de mégis. A „Szocialista brigád klub büfé” feliratú helyiségben már csak állóhely jut. Beszélgetés, sörvölöm az ismerősöket, van elég. Egyik asztalnál beszélgetek, a másiknál kibicelek. Zavarba is jövök, mert egy kontra-rekonra betlinél nem tudom hirtelen eldönteni, milyen alapon játszanak. Persze van „csendesebb” parti is.

— És, hogy működik az Ifjúsági klub? — kérdem a gondnoktól. Ő inkább erről nem mond semmit. Kérdezzem meg a klubvezetőt, vagy jöjjenek hétfőn, discóest lesz, akkor itt vannak, mert más úgyszemint érdeklő őket. A klubvezető a jelenről szomorúan annyit mond: nulla. Sajnos ez van. Ő nem tud csodát tenni. Erővel senki nem lehet bevinni valamilyen rendezvényre. Ha valamilyen programot szervez, azt láttuk, hallottuk válasszal leintik. Az igazgató kérte tőle az egyéves programot. Örül, ha egy hónapra el tudja készíteni. De abból is mi valósul meg? Jövőre szeretné valahogy jobban csinálni. Talán más lenne a helyzet, ha csak vállalati fiatalokat kellene a klubéletbe belevonni. Az utolsó mondatokat már úgy beszélgettük, mintha a bányában két fűrógép indult volna egyszerre az élő vajúvegnek. Megkezdődött a discóest. Invitált a klubvezető, hogy maradjak még. Szívesen maradtam volna, mert a zenét szeretem, de a 120 decibel a dobhártyámnak sok.

Az utcáról végignéztem az épületen. Bővítik a művelődési házat, hogy a megnövekedett igényeknek a jövőben eleget tudjon tenni.

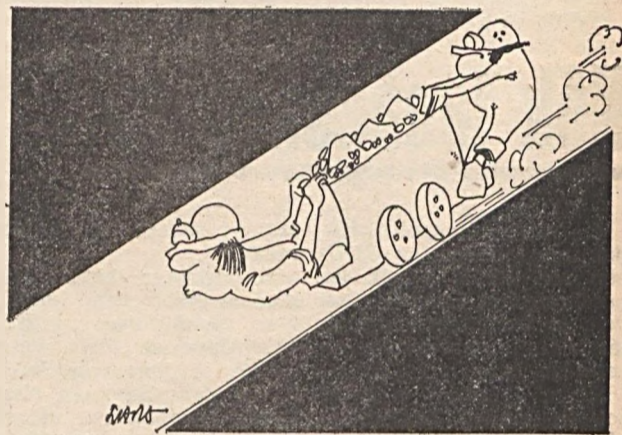
Kukai András

SZABAD IDŐ

— Csak néhány percet kérek a szabad időmből

AZ ELVIHÜSÉG

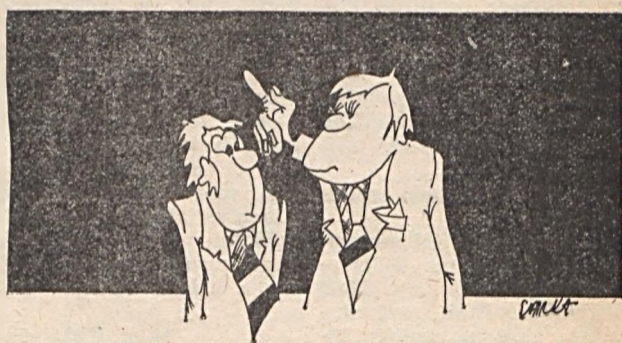
— A mérnökség még mindig azt állítja, hogy ez a vágat szintes

A PAPIRTAKARÉKOSSÁG

— Jobb kezemben az utasítás, a balban a módosítások

RUGALMASSÁG

— Igaza van! Ez a fal fehér

MUNKAÜGYI VITA

— Mindenkinek igaza van

Szarka Tibor karikatúrái

Egy panasz nyomában

Lehet-e egy példamutató, fegyelmezett magatartást bírálni, eltélni? Igen, lehet, s előljáróban leírom, a bírálónak igaza van, de ehhez néhány megjegyzést kell fűznöm.

Miről van szó röviden? Az egyik tanácsági fogadóórán közérdekű bejelentést tettek, mely szerint vállalatunk dolgozóinak 39-es dandár úton az autóbusszra várakozva, reggel, délelőtt, este az autóbussz-megállóban a járdát keresztben teljesen, hosszabb időre elfoglalják sorbanállással. Ezzel a magatartással kisgyermeket cipelő, vagy gyermekocsit toló anyákat is arra kényszerítenek, hogy a parkban, vagy az úttesten keresztül folytassák útjukat. A panaszos intézkedést kér a

közlekedési akadály megszüntetésére. Dolgozóink elismerésre méltó, fegyelmezett, s a városban talán egyedülálló rendet alakítottak a közlekedésben. Nincs tolokadás, a balesetveszély csökkent. A sor jelzi ki érkezett előbb, s azok jogosultak először a szabad ülőhelyeket elfoglalni felszálláskor. Nincs vitakodás a tolokodásból eredően stb. Vessünk csak egy pillantást az utca túlsó oldalára! A szolgáltatóház előtti kettes autóbussz-megállóban mintegy ötven méter hosszúságban torlódik az utazó közönség, tehát, ilyen hosszban akadályozzák a közlekedést. S mi történik az autóbussz érkezésekor? Roham az ajtóhoz, akadályozzák a leszállást, egy-

mást letiporják, esetenként baleset, s rendszerint vita. Nyilvánvaló, hogy a mi dolgozóink közlekedési morálja kulturáltabb, de most ez lett a panasz „tárgya”.

S mint a bevezetőben írtam, a panaszosnak igaza van, s ezt dolgozóink is elismerik. Bízom benne, hogy az üzemevezetés felkérésének megfelelően dolgozóink a jövőben úgy alakítják ki a sort (megtörik), hogy a közlekedést ne akadályozzák a gyalogjárón. Dolgozóink munkájukkal, aktivitásukkal társadalmi elismerést váltottak ki, s remélem, hogy a panasz nyomán felmerült feladatot, elvárást is uránbányászokhoz méltó kulturáltsággal teljesítik.

J. K.

Javaslat étkezési gondjainkra

Öszöd, vagy nem öszöd...

Hús, mindig

csak hús és a mennyiség, az kész röhej. Ez valami olyan dolog — meséli egyik csillás barátom — mint amikor a mohácsi árvíznél dolgoztam, állandóan homokzsákokkal álmodtam. Szó ami szó, üzemi étkeztetésünk körül a kérdőjelek sokasodnak. Jó lenne már pontot tenni a mondanivalóra.

Az étkeztetést a jövőben az alábbi rendszerben kellene megszervezni. A dolgozókat minden délből panorámás autóbusszokkal — egyelőre még vitatott, hogy légkondicionált-e vagy sem — kellene az étterembe szállítani. A nődolgozókat a Finom falatok boltjába, ahol elfogyaszthatnák kis ebédjüket. A földalatti dolgozóink a Bányász, fiataljaink az Ifjúmunkás éttermekben ehethetnek meg kiadós ebédjüket. Az örökösön kifogásolók a Béke, míg a mennyiséget keveslők a Délibáb éttermekben ülhethetnek asztalhoz. Így is akadnának elégedetlenkedők? — minden bizonnyal. Ennek megszüntetésére fel kellene venni a raktári szocialista brigádjainkkal a kapcsolatot. Ok minden bizonnyal vállalnák, hogy az ilyen izgalgá alakokat végérvényesen és visszavonhatatlanul elhelyezik állószköz-raktárakban.

Természetes, hogy az étkeztetés ürügyén így pár órára kiesünk a termelésből, fizetésünket emelni kellene. A felszabadult éttermekkel, konyhakkal mi lesz? — vethetik fel a mindig vitatkozók. Jó szervezéssel, némi átalakítással ezekből kondicionálótermeket lehetne építeni. Eleve nyüzöttan érkezünk a munkahelyre, és így nem kezdhetjük a műszakot. Hadd sportoljunk egy kicsit, így lehet edzett a dolgozó persze, órabérért. A nehezebb műfaj kedvelőinek építsünk súlyemelőtermeket. Ugy is fájó szívvel vettük tudomásul, hogy kedvenc műemlékünket, a 6 keblűhöz címzett fogadót lebontják. Ez a legkevésbé, hogy ily módon megőrizzük mindannyiunk munkakedvét, hátha akadnak, akik emelgetni szeretnék a súlyos krigliket, hát hadd tegyék.

A krigliről jut eszembe, a IV. sz. bányauzemben jól beváltak a csapok, melyekből kávé és málnaszörp csordogál a kulacsokba. A közeljövőben minden bányauzemben felszerelik e csapokat, de a választékot bővíteni kellene. Ezért kössünk együttműködési szerződést a sörgyárral. Ok adják a sört, és mi viszonzásul vállaljuk, hogy becsszóra megisszuk. Valamit valamiért, mert csak így igazságos. A félt azonban — ismerve a nyári sörhiányt —, hogy nem fogjuk jó szívvel fogadni az import sört. Mert hát ugye csak a Szalon

sör a sör. A többi az mind limonádé.

Egy idő óta szinte minden fórum a kocogómozgalommal, az Edzett ifjúsággal és a turizmussal foglalkozik. Ha ezt mi is elfogadjuk és miért ne fogadnánk, akkor többet ne hóbörögjünk, nehogy felmenjem ám a pumpa, ha észrevesszük, hogy a védőétel ürügyén megint Hegymászó szalámit csempésztek a bányamanók a stanecliba.

Az MM-akcióban a zenei rejtvényt igen gyenge eredménnyel „fejtettük” meg. Jól értesült körök tudnivaló, hogy ennek oka a sajt. A sajt? — kérdeztem, és igen hülyén nézhettem, mert zokogva válaszoltak. „Tetszik tudni, abban a bizonyos stanecliban mindig Csárdás sajt van és most már ott tartunk, hogy ha a rádióban felhangzik egy csárdás, rémulten ugrunk és kikacsoljuk a készüléket. Arról nem is szólván, hogy már a sajt papír láttán is iz-zadni kezd a lábunk.” Könnyekkel itatott, de frappáns a magyarázat.

Egy balatoni

beutalóval többszörösen kitüntetett vajár ismerősömtől érdeklődtem, hogy balatoni üdülőinkben milyen az étkeztetés. Ő, mint az üzemi ételek finnyás szakértője, a következőket mondotta, kihangsúlyozva, hogy ez a többség véleménye: „Félreértés ne essék, üdülőink ételeit még senki sem szidta. A mennyiség fogalma itt úgy került felszínre, hogy ne adjanak olyan kiadós adagokat, mert nem lehet elfogyasztani. Az más kérdés, hogy a balatoni vízügy már az illetékesek felé jelezte, hogy valamit tenni kéne. Ugyanis, amikor a MÉV-dolgozók ebéd után fürdeni mennek, megemelkedik a vízszint és ez veszélyt jelent az úszni nem tudók számára. Egyébként képzelték el, a szakik rántott-husa mindig a szomszéd tányérjába ért. Hát ez tényleg nem állapot! A probléma megoldására vásároljunk egy üdülőt Balatonöszödön és az étterembe írjuk ki nagy betűkkel: Öszöd, vagy nem öszöd, nem kapsz mást.”

Veress Tamás

Gondolatok hirdetés ügyben

A napilapokban megjelenő hirdetések mindig kedvenc olvasmányaim. Többször találkoztam már olyan felhívással, melyek gondolkodásra késztettek. Olyanok voltak, mint a keresztretjvény. Meg kellett fejteni. A szilveszter ürügyén e hirdetések közül gyűjtöttem egy csokorra valót.

„Egy- vagy kétszobás lakásmegoldást keresünk. Cserealap van.” Ez érthető! Tehát bélyeg, gyufacímke, esetleg szalvétagyűjteményt ad a felkínált lakásért a hirdető. Gyűjtők figyelmébe ajánljuk.

„Nyaralótelek Balatonakaratyán, mindenhez közel eladó” — olvasom a másik hirdetést. Ez megnyugtató. Így megtudom, hogy ott a plébánia, a lánzosos, a céllövölde, a busz, a vasút is. Az már plusz öröm, hogy ott a tánc- és faiskola, esetleg a vízbicikli-kölcsönző és, ha szerencsém van, a víz is a közelben van. A sort még folytathatnám, mert ugye a „minden” az majd-hogynem végtelen.

Aranyos hirdetés a következő felhívás, egy kisiparos tollából. „Vízszerelelt, javítást rövid határidőre is vállalok.” Tessék mondani, van olyan földi halandó, aki netán ragaszkodik ahhoz, hogy ugyan már szakikám, nálam bizony hosszantartó ideig javítson?

„Gumikerekű hálókocsi eladó” — olvasom a soronlevő rejtélyt. Lakókocsiról már hallottam, de az az igazság, hogy, ha egyszer majd ilyen vásárlásra adom a fejem csak azért is étkezőkocsit vásárolok. Mert hát a zsíros kenyér más ízű ám az étkezőkocsiban, mint a hokedli fogyasztva. Aztán különben is úgy örülök, hogy látom, hogy pukkadoznak a szomszédaim.

A garázs- és gépkocsihirdetések külön fejezetet érdemelnek, de ízfőtül azért hadd álljon itt kettő. „Bárhol felállítható, szét-szedhető nagyméretű vaslemez garázs eladó.” Na végre, üvöltöm az éjszakába, ez kell nekem! Az egyik héten a Széchenyi téren, majd a következőn az Interkontinentál tetőterasán állítom fel több mázsás garázsomat. Mert hát ugye ez az a garázs, amely bárhol felállítható.

„Fűtött garázsban tartott Trabant eladó.” A fene

eszti azt az autót. Miért gondolja a kedves tulaj, hogy tündi-bündi kis járműve így jobb, mint az, amely fűtetlenül áll? Ha egy Trabant jó, akkor mindegy, hogy begyűjtan-e alá. Vagy nincs igazam?

A házassági hirdetések között is akadnak szívtepők. Arról már hallottunk, hogy többnejűség, ez mindenki előtt ismert fogalom. De hát ugye egyenjogúság van, vagy mi a szösz, így különösebben nem is lepett meg a következő hirdetés.

„Két középkorú, káros szenvedélyektől mentes, családtalan barát, személygépkocsival feleséget keres, aki otthonukba menne.” Na, de ilyet? Egy feleség két barátnak és, ha autóbóllal keresik az asszonykát, miért hirdetnek? Az olyan hirdetések is elgondolkoztatók, melyek valahogy így íródnak: „Férjhez adnám 28 éves, csinos, szépnek mondott, diplomás unokahúgomat.” Ilyenkor mindig azt érzem, hogy nem is annyira az unokahúg keres férjet, hanem inkább a nagynéni, aki a hirdetést feladta. Nem hiszem, hogy ezek az unokahúgok nem tudnának írni.

Ha viszont nem így van, akkor senki se csodálkozzon, ha majd egyszer a következő hirdetést fogja olvasni. Ezennel bejelentem, én fogom feladni: Eladnám a barátom porcelánfejű, francia babáját, a nagyapám dózniját, szeretett hitvesem angolmechanikás zongoráját. Válaszokat „Eladó még a mamám nagylevelű krizantémja” jelígre a kiadóba kérem.

V.—T.

„Meg kellett szenvednünk...”

Egy öreg operátor mesélte el

„Egy régi téli éjszaka fagyott el ez a kisujjam, azóta sem tér vissza bele a vér rendesen. Ketten jártunk operátorok Hetvehelyről Bakonyára, akkor éppen éjszakai műszakba. Jó régen volt, mikor még a faros buszok szépek és erősek voltak. Nem volt szokás akkor felkészülni úgy a télre mint most. Mikor az újság megírta, hogy jönnek a csonttollú madarak, a sofőrök kaptak egy nagy bundáskabátot és kész. Azon az éjszakán a sásdi járat késve indult. Hetvehelyre éjfél után ért. Két óra is elmúlt mire az Erdészháznál végleg megfeneklettünk. Egy csőrös koci segített a végén. Rádöntötte az útra azt a tölgyfát, amihez kikötötte magát. Ezért egy teherautónak muszáj volt megfordulni, az meg elhozott minket hajnalra az üzembe. Itt az operátorok nagy barátja, Misi bácsi fogadott minket. Először mindenki forró teát kapott. Pechünkre két husztóti csillás, a Hetvehelyi testvérek vonakodtak, mert nekik volt egy üveg rumjuk, amit már testvériesen elfeleztek. Így a pepita irkába belekerült, hogy a sásdi járat kimaradt. Utána meg, hogy a két Hetve-

helyi megint részeg, bumlit nekik! A két hetvehelyi operátor azonnal külön telepítet! Aztán jöttek a többiek a névsorban. Így meg kellett szenvedni régen egy éjszakán azért, hogy ha már nem is kerestünk semmit, a műszak igazolva legyen. Igaz, a hónap végén meg szenvedtünk egy kicsit, míg a részeg testvérek bumliját törölték a nevünkről.”

Ilyen eset ma már nem fordulhat elő. A MÁVAUT először AKÓV-vé fejlődött, majd még tovább VOLÁN-ná. A faros buszokat jobbra kiselejtezték, vagy bányászjáratra tették. A kimaradó járatokat számítógép memóriájába táplálják, mely három héten belül elnézést kérő levelet ír. Megszületett az Utinform. Szeptemberben, októberben a salakszörös, hóékes autók flottatüntetést rendeznek az utakon. A téli felkészülést sajtóreferensek intézik. Ezek az intézkedések elengedőnek látszanak, mivel az elmúlt eset nem tért vissza múltunkból. (Legalább is éjszaka nem, mióta nincs éjszakai termelés, így operátor sincs telepítve éjszákára.)

Sz.—H.

A „pilóta” az órájára néz

Az ebédig kell

valahogy kibírni

A pilóta megfontoltan órájára néz, s jóleső érzéssel állapítja meg, ma sem sikerül a menetrendben kiírt időben elindulni.

A kertvárosiak csak úgy tudják elérni a piactérnél a buszt, hogy kétszer megszegik a pirosban áthaladás tilalmát. A vezető ettől kezdve már csak arra vigyáz, hogy a korábbi indulás ellenére se érjen be munkakezdés előtt az Erdősítő üzemhez.

Egyszer előbb világosodott, akkor azt láttuk, hogy kerékpározó menyecskek előzték a buszt, vállukon kapa, s barátságosan kiröhögtek minket, akik bentről tátoztunk rájuk. A reggel további alkívításában már rajtunk a sor. Uránvárosban várakozó tömeg a nyolcvan centi széles ajtókon egyszerre akar benyomulni. Aki ezt eléri, elfoglalja a legjobb helyet.

A kedves olvasó, ha azt hiszi, hogy ez ülőhelyet jelent, kínosan téved. Az az első felszálló rögtön lecövekel a lépcső alsó fokán, hisz az EDÜ-nél innen indulhat legkedvezőbb helyzetből az étkezde felé. S míg páran megpróbálják elmozdítani irigylésre méltó pozíciójából, de a sikertelen kísérletek után szorosan mögé állnak. Így a végállomáson, de főleg Patacon az ajtón beférni a belül üres buszba csak keserves káromkodások után lehet. Ha a bentlevők egyáltalán engedik kinyitni az ajtót, mert ez

zavarja őket a heves és különben is teljes embert és elmélyültséget kívánó „zsírcsatában”.

A kettes rakodónál járuk, s elégedetten állapítjuk meg, már munkaidő van. Néhányan aggódnak: a sofőr talán elaludt, mert lendületesebben haladunk.

Megérkezünk az EDÜ-höz. Páran már menet közben feszegetik az ajtókat. Végre megáll a koci, kitérülnek az ajtók, a tömeg kirobban a buszból. Azt a jelentéktelen számú újfelveleest, ki nem volt elég óvatos, elsodorják és lehengerlik. MI, gyengébbek, a veszély elmúltával óvakodunk le a buszról. Néhányan beesnek a porta virágoskertjébe, de a korlátot ma sem sikerült átszakítani.

A győztesek már jólesően nyugtázzák a napot, előttük a reggeli és már csak az ebédig kell valahogy kibírni és megint közelebb vagyunk a nyugdíjhoz.

Léval József

Készülődés az ünnepekre
-Ez az egyéni vállaltásom, - mindig egy csillával többet mint az átlag!

Aprócska hirdetések

SZOCIALISTA lakóközösség olyan házfelügyelőt keres alkalmazásra, aki tökéletesen ismeri a takarító eszközöket, nem fél azok rendszeres használatától, s kötelezettséget vállal a Tiszta udvar, rendez ház mozgalom feltételeinek tartós teljesítésére. Jelentkezést a „Kakas is úr a maga szemétdombján” jellegre kérjük.

AZ ÉDÜ és a Szolgáltató Üzem dolgozója a munkabáráshoz használt, értékes régi-ségnek számító csuklós autóbuzsukat elcserélné légkondicionált Mercedes személygépkocsikra. Ajánlatokat „Egy nagyért több kicsit” jellegre kérnek.

MUZEÁLIS értékű, a vállalatnál védőelteként először kiszolgáltatót s azóta hűtőszekrényben tartott turista szalmát libamájra cserélném. Csak igényes cseretársak ajánlatát kérem „Változatos étrend – egészséges élet” jellegre.

A VÁLLALATI Központ dolgozó munkaszombatjukat szabad szombatra cserélnék „Megértő szív” jelleggel.

NAGYVÁLLALAT pontos, megbízható mérleget keres, amely automatikusan mutatja az egyenlő munkáért egyenlő bért. Placi kofamérlegék kizárva. Jelleg: „Nőpolitikával nem dekázunk!”

IPARI üzem leinformálható, agilis vetélkedő-szervezőt keres felvételre. Csak azok jelentkezzenek, akik játékosan le tudják kötni az egész napi munkaidőt. Fizetés értékes nyereménytárgyakkal. Ajánlatokat a „Munkában nem ismerünk tréfát” jellegre kérjük.

KÉT négyzögűes szőlészetben képesített vegyész alkalmaznák mellékfoglalkozásban. Víz, cukor, élesztő van. Csak józanéltűek ajánlatát várom „Száz akó bor” jellegre.

A MUNKA és művelődés akcióban babérokra törő szocialista brigád zenetanárt keres korrepetáláshoz, aki magnetofon kezeléshez is ért. A brigád keresi továbbá megvételre a MEV fúvószenekar hanglemazét. Az ajánlatokat a „Bottlűdek társasága” jellegre keresik.

REPULÓGÉPELTÉRITŐK, figyelem! Bányászati robbantásból kimaradt paxitot, gyutacsot olcsón értékesíték. A megkeresést kérem az „Együtt repülünk” jellegre beküldeni.

A tervezés, szervezés időszaka Beköszöntöttek a téli esték az MHSZ-nél

Most van az az időszak, amikor a fáradtságos munka után egy kis kikapcsolódásra vágnak az MHSZ klubtagok, főleg a lövészek. Nem kell versenyre készülni és azokon résztvenni, de mód és lehetőség nyílik a tudás gyarapítására, a politikai és katonai látókör szélesítésére, a honvédelmi munka végzéséhez szükséges elméleti felkészültség további növelésére.

Ezt a lehetőséget a klubtitkárnak kell kihasználni. Nekik kell tervezniük, szervezni és mozgósítani a klubtagokat, felvenni a kapcsolatot az üzemi KISZ-szervezettel, a tömegsport vezetőivel, hogy hasznosan töltsék el a téli hónapokat és jól felkészüljenek a következő esztendő feladatainak végrehajtására.

Mit is csinálhatunk télen

az Edzett ifjúságért? Többek között az adott évfordulóhoz fűződő téli túrákat, járőrversenyeket lehet szervezni gyalog, szákon vagy sílécen. Persze a síléc? Fel kell venni a kapcsolatot katonai és határőr egységekkel, velük együtt lehet megszervezni a versenyeket. Nagyon rossz idő esetén teremfoglalkozásokat, filmvetítése-

ket, vetélkedőt, légpuskaversenyt is lehet szervezni.

Be kell vonni a tartalékos tisztteket, sorköteleseket is. Vetélkedjünk! Ki tud többet? A vetélkedőre meg kell hívni úttörőket, munkásöröket. Nagyon célszerű, ha a klub egy-egy élsportolót hív meg azzal a céllal, hogy ismertesse a tagsággal miként érte el a magas eredményeit, mennyi áldozatot hozott az elért siker érdekében és adjon tanácsot a kezdő fiataloknak arra hogyan sportoljanak.

A földrajzi helyzet jó: szinte kínálja magát a Mecsek-oldal, a Jakabhegy, az Egervölgy, Árpádtető, Abaliget, Orfú a tűrákra, edzésekre. Ezen a ponton eljutunk a téli közös ügyünkhöz: a honvédelemmel az edzett ifjúságért.

Panov József

A Kísérleti kutatási és automatizálási üzem Béke szocialista brigádja brigáderkelezetét a vállalati horgászklubban tartotta. Ez alkalommal Ákl Ferenc, a horgászegyesület titkára a munkásszálló melletti szabad térségben halászlét főzött. Képünkön rajta kívül még Kovács György brigádtaggal látható, aki éppen kóstolót tart.

Keller Gábor felvétele

Elismerés és köszönet

Az Alkotó ifjúság pályázat keretében a II. sz. bányász üzem bányamérési szocialista brigádja elkészítette az üzem 1x1x1,3 méteres makettjét. Vállalkozásukat az üzemvezetés elismeréssel méltatta és munkájuk eredményét köszönettel átvette.

Sport- mozaik

ASZTALITENISZ. Megoldás a régi! Közel fél éves szünet után januárban megkezdődik az 1978. évi Bányász Kupa női és férfi csapatbajnokság. Mivel más megoldás nem lehetséges, a mérkőzéseket ezúttal is a MEV szálló B-épület IV. emeleti átalakított nagytársalgóban tartjuk. A csapatok a kisorsolt bajnok mérkőzéseket üzemekben is megrendezhetik kölcsönös megállapodás értelmében. A női és férfi bajnokság január 16-án kezdődik, részletes tájékoztatót az Ércbányászban január 15-én közölni fogjuk.

TEKE. Két fordulóval a bajnokság befejezése előtt a IV. üzem A csapata biztosan vezet a BK bajnokságban. Második, harmadik helyre szintén a IV. üzem – B, C együttese – esélyes a II. üzem előtt. Egyéniben Schulcz Márton – IV. üzem – tartja előnyét klubtársa, Sinka és Kolár ellen.

SAKK. Bajnok a IV. üzem A csapata. Két fordulóval a BK férfi csapatbajnokság befejezése előtt a IV. üzem A megnyerte az 1977. évi bajnokságot a II. üzem előtt. A harmadik helyen pillanatnyilag holtverseny van a Kis-kut. és IV. üzem C csapata között (21–21 pont). Ötödik helyen a Szolgáltató és a Kutató-mélyfúró áll 18–18 ponttal. Egyéniben még nem dönt el az első. Czudar vezet 40,5 ponttal ifj. Horváth J. – III. üzem – ellen, aki meglepetésre 38,5 ponttal bajnok is lehet, ha megnyeri a hátralévő partikat. Sámuel a harmadik – 36,5 ponttal – Harsányi és Eppel 35,5–35,5 ponttal a negyedik-ötödik helyen áll.

GYERMEKTORNA. Mikulás a tornateremben. Az ünnepségek alkalmából Mikulás bácsi meglátogatta a gyermektorna résztvevőit, ahol a kicsiknek a jó tanácsok mellett ajándécsomagokat adott át.

KERESZTREJTVÉNY

Rejtvényünk vízsz. 1., folytatva függ. 14., 18., 20., 35. és vízsz. 83. sorában Konstantin Biebl Lenin című verséből idézünk. Megfejtésül az idézetet kérjük beküldeni a szerkesztőség címére 1978. január 10-ig. A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

1	2	3	4	5	T	6	7	8	9	S	10	11	12	13	E
14					15						16				
17					18	F			19		20	I		21	
22				23						24		25		26	
27			28						29		30		31		32
B		33								35					L
36	37				38				39						40
41	42			43					44			45		46	
47				48					49					51	
52			53		54					55			56		57
E		58		59						60		61			L
62	63		64						65		66				67
68	69			70						71				72	
73			74			K			75	76				77	
78				79					80		81		82		
L						A			83				D		O

Vízszintes: 14. Sebészkes. 15. Száraz növényi szár. 16. Ráma. 17. Üvezt. 19. Rénium. Irodai kapocs. 25. I.A.T. 28. 21. Cigány férfi. 22. Középen Nem azonos. 29. Létezik. 31. levon. 23. Gázlómadár. 24. Ifjúsági. 26. Üzenet vége. 27. Személyes névmas. 28. Bátor-kodik. 29. Kötőszó. 30. Hónap rövidítés. 32. Minisztertanács. 33. Töltés, erősítés. 35. Mene-külés. 36. Igekövető. 38. Szintén. 39. Pincészet. 40. Vissza! 41. Egitest. 43. Indíték. 44. Hűt. 46. Hegyén adóállomás van. 47. Régi úrmérték. 48. Kacat. 50. Hajvágás része! 51. Hüvelyes növény. 52. Allóvíz. 54. Kísértet. 55. A.E. 57. Rádium. 58. Illatos növény. 60. Mosdóeszköz. 62. L.C. 64. Vonatpálya. 65. Személyes névmas. 66. Női név. 67. A.A. 68. Becéztet iskola. 70. Növényi termés. 71. Létezik. 72. Bal betű. 73. Gőz. 75. Kötőszó. 77. Hibázat. 78. Balaton melletti fürdőhely. 80. Tetejére. 82. Gerincsek váza.

Függőleges: 2. Tenger (ékfelel). 3. Növendék állat. 4. Jak betű. 5. A.E. 6. Indíték. 7. Betegség. 8. Északi fűrdőhely. 9. Allóvíz. 10. Z.K.

Juhász Károly
Lapunk december 1-i számában megjelent keresztrejtvény helyes megfejtése:
Kítör dörögve, dobogva az ujjongás fergege, s a tribünről a századokba mutat a nagy Lenin keze.

Könyvtalomban részesültek: Ovári György (Belső ellenőrzés), Császár Árpád (Szolgáltató üzem), Stubna Henrik (7625 Pécs, Dimitrov utca 19.).

Fonákhelyzet a terem körül Minden van, de még sincs semmi

Assan átforrósodik a pont nem jó a részvevő vállalati tömegsport csapatoknak, mivel a jábizottság telefonja a soktákosok nagyrésze két hívástól. A vonal túlsó végén az érdeklődők sokasága szinte türelmetlenül kérdezi, hogy mi lesz és mikor kezdődik a teremlabdarúgó bajnokság. Erthető a nyugtalanság dolgozóink körében és a sportbizottság minden tőle telhetőt megtesz, hogy sínterem kerüljön e vajdó téma. S most lássuk, miért is húzódik az ügy, mi az akadály a bajnokság megrendezésének. Nincs terem? Nincs gazda? Fonák helyzet: minden van, de még sincs semmi, azaz nem a megszűnt időkben. Az igazságot, nem a sportbizottság menségére, hanem a valóság igaz okának fel-tárásaként kívánjuk most olvasóink előtt ismertetni. Október elején a vállalati sportbizottság szerződést kötött – a PMSC-én keresztül – a 39-es dandár úti iskola tornaterméről. Megállapodás született, hogy a gyermek- és asz-szonytorna foglalkozásai mellett (heti 2–2 alkalommal) a szerdai nap bizottság tovább keresi a megoldást, hogy januárban új-ról megkezdődjön a bajnokság. Kiderült, hogy ez az idő-

Idézetek '77 - Bakonya

Üzemünkben az érctermeléshez ez évben felhasználított sok mázsányi irat általában nem használtan anyagpocsékolás. Ezt kívánja bizonyítani a papírtengerből vett néhány idézet.

A jogsegélyszolgálat panaszfelvételi irataiból:
„Kérem, intézzék el, hogy a Dorogi Széntrősz 840 forint követelését ne vonják le a fizetésemből. Már három éve eljöttem onnan. A munkakönyvemről látható, azóta már hét helyen dolgoztam, valahol már biztos levonták a tartozásomat!”

Balesetkivizsgálási jegyző-könyvből:

„Nem hazudtam kérem az első kihallgatásomon, csak azt mondtam, amit a szemtanúnak mondania kell: a sérült nem utazott a mozdonyon. Mivel ő elismerte, hogyan következtet be a baleset, akkor csak annyit módosított, hogy mikor a mozdonyon utazott, még nem volt sérült.”

Az üzemvezetőhöz címzett, de a részlegvezetőhöz benyújtott kérelemből:
„Kérem, hogy a múlt hétfői hiányzásokra utólagos szabadságot engedélyezzen, de ne

utólagos szabadságként. A hiányról én nem tehetek. A vekkert lorán felhúztam és az vasárnap délután 4 órakor felbresztette az anyósomat, akivel emiatt összeszólalkoztam. Reggel viszont, bosszúból nem kellett fel.”

Fegyelmi meghallgatási jegyző-könyvből:

„Únt a munkaidő derekán a mozdonyvezető alvás közben taláta, ráadásul úgy, hogy az ön lábál a vasúti sínen feküdték. Elismeri a történeteket? – Nem igaz, tisztelttel, én már akkor is aludtam, amikor a tele csillét kivetít a mozdonyos, és a lábannak semmi baja.”

Az ügyeleti naplóból:

„Ügyeletem alatt rendkívüli esemény nem történt. Egy óra 30 perccor két tele csillét be-lejetttek az aknába.”

Munkaügy beszámolója a munkaerőgazdálkodásról:
„Látható, hogy a legnagyobb fluktuáció a betanított munkákat igénylő munkakörben van. E munkakörökre általában vándorló, szakmával egyáltalán nem rendelkező, alacsony iskolázottságú emberek jelentkeznek, akiknek csak az üzemmél szemben van elvárásuk.” Hogy itt hol a poén? Ott, hogy 1977-ben üzemünkben a legnagyobb fluktuáció az üzemorvos munkakörben volt.

SZIROM HUGO

Szilveszteri hangulat:
-Mi van cocikám befalaztak?

K.-M.

Kovács Miklós

MECSEKI Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZATI VÁLLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XV. ÉVFOLYAM 2. SZÁM

ÁRA 50 FILLÉR

1978. JANUÁR 15.

A vállalati szakszervezeti tanács és szakszervezeti bizalmi küldöttek együttes tanácskozása

Napirenden a vállalat 1978. évi terve és bérpolitikája

A vállalati szakszervezeti tanács és a szakszervezeti bizalmi küldöttek 1977. december 21-én a Ságvári Endre Művelődési Ház nagytermében együttes ülést tartottak. Első alkalommal ülésezett az együttes fórum az üzemi demokrácia továbbfejlesztésére kiadott rendelkezések alapján. A szervezés jólsikerült, a résztvevők megtöltötték a nagytermet. Az ülésen részt vett Orosz József, a BDSZ osztályvezetője is.

Gross György, a vállalati szakszervezeti tanács elnöke, üdvözölte a megjelenteket, majd átadta a szót Tóka Jenő igazgatónak, aki szóbeli kiegészítőt adott az írásban kiküldött javaslatokhoz.

A vállalat az 1977. évi tervét eredményesen teljesítette — mondotta. — Felszínre kerültek azonban komoly problémák is, melyek megoldásával szembe kell néznünk. A létszámihiány miatt egyes munkák elmaradtak — például a vágathajtás. A jövő évek munkájának megala- pozásához az elmaradás pótlása szükséges. Javítani kell az egészségügyi ellátás és a rehabilitáció munkáját is, mert sok a kieső idő.

Az 1978. évi terv szerény fejlesztést tartalmaz, tehát nem nagy feladatot tűz ki célul. A teljesítés feltételeinek megteremtése azonban komoly erőfeszítést követel, s ehhez a vállalati kollektíva a szakszervezeti tisztségviselők teljes támogatása szükséges.

A vállalati bér-gazdálkodással kapcsolatban kiemelte, hogy az 1977. évet sikeresen zártuk. A dolgozók bérszínvonala 7,1 százalékkal emelkedett. A bértömeggazdálkodásra való áttérés, valamint a műszaki bevezetéséhez adott állami támogatás eredményezte a fejlődést.

Az eredmények mellett azonban jónéhány probléma is jelentkezett. A létszámmegtakarítás csak részben volt tervszerű, többen a környező üzemekhez magasabb bérért távoztak el vállalatunktól. Ezért változtatni kell a bérpolitikánkon, annak ellenére, hogy most is jónak ítéljük meg a korábbi években végzett, a bányászokat jobban elismerő ösztönzési politikánkat. A kényszerhelyzet miatt 1978-ban előtérbe helyezzük a nem bányászok dolgozóinak jobb anyagi elismerését, kiemelt bérfejlesztését.

További probléma, hogy bérfejtések keletkeztek az egyes üzemek, szakmai csoportok között. Lényegesen elmaradtak a dolgozók személyi besorolásai az 1979. április 1-től kötelezően alkalmazandó bértételektől és az OSZB bértételeitől is. Az elmaradás felszámolása körülbelül 15 millió forintot igényelne. Ezt figyelembe veszi a vállalati bérpolitikai, bérfejlesztési irányelv.

1978-ban is körülbelül 7 százalék bérszínvonalnöve- lést tervezünk, amit a 4,5 százalék bértömegfejlesztéssel az 1977. évről áthúzó bértartalékkal, a műszaki pótlékhoz kapott állami támogatással, s közel egyszázalékos létszámmegtakarítással érünk el.

A fejlesztés tartalmazza a hűségjutalmat is. A műszaki pótlékokra például vállalati szinten 1,8 millió forint hűségjutalom kerül kifizetésre. Az üzemeknek erre megfelelő tartalékok kell képezni.

Az üzemi bértervek az 1978. évi gazdasági tervvel összhangban készültek.

A ténynek megfelelően kapják hozzá a műszakpótlékokat, valamint a kiemelt bérfejlesztés bértömegét. A fennmaradó bérfejlesztési alap pedig az üzemek bértervei alapján kerülnek szétosztásra.

A kiemelt bérfejlesztés bértömege 3,3 millió forint, amelyből az üzemek részesedése a következő: Szolgáltató üzem 1200, ÉDÜ 1100, Kísérleti kutatói és automatizálási üzem 500 (ebből a bányászoké 190), Kutató-mélyfúró üzem 300, Anyag- és áruforgalmi főosztály 100 és a Központ 100 ezer forint. Ebből az összegből elsősorban a szakmunkások, s általában az úgynevezett „kulcsemberek” kiemelt bérfejlesztését kell megoldani.

Az együttes tanácskozás egyetértett azzal, hogy a bérarányok javítása érdekében az üzemi kereten belül két százalékkal magasabb fejlesztést kapjanak a nem fizikai dolgozók. Az ösztönzési rendszereket is felül kell viz-

(Folytatás a 3. oldalon)

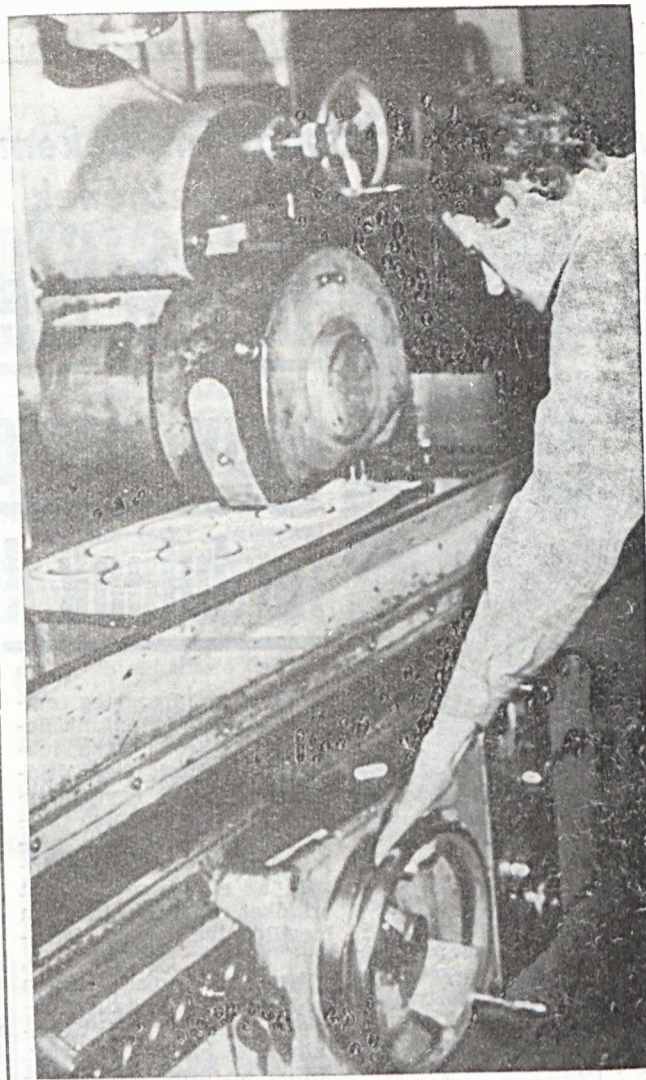
Kitüntetések

Az OTH elnöke és a Szakszervezetek Országos Tanácsa eredményes munkájuk elismerésül vállalatunk 12 dolgozóját tüntette ki Kiváló újító kitüntetéssel.

A díj arany fokozatát kapta Stengl Antal művezető (II. sz. bányajüzem), ezüst fokozatban részesült Kantler Ferenc kutató (Kísérleti kutatói és automatizálási üzem).

A Kiváló újító kitüntetés bronz fokozatát kapták: Vidákovits Sándor lakatos, Lakatos Jenő lakatos, Mayer István lakatos (IV. sz. bányajüzem); Kiss József Kovács (II. sz. bányajüzem); Bradits László üzemegységvezető, Horváth Sándor csoportvezető (Szolgáltató üzem); Berki Lajos művezető, Böngyik Péter csoportvezető, Lelkes István technológus, Varga Lajos csoportvezető (Érdúsító üzem).

Kitüntetett dolgozóink pénzjutalomban is részesültek.

A Szolgáltató üzem forgácsoló műhelyében a sikcsiszológépen PPN-1 sz. közetrakodógépek dugattyúgyűrűinek síkesizsolását végzi Lusz Béla esztergályos. Veress Tamás felvétele

Termelési, szervezeti és személyi kérdések

Ülést tartott vállalati pártbizottságunk

A vállalati pártbizottság december 22-én a Központ tanácstermében kibővített ülést tartott. Kovács István pb-titkár előterjesztésében jelentés hangzott el a XI. pártkongresszus óta végzett munkáról. A jelentés és a vitában felszólalók is megerősítették, hogy sokoldalú, eredményes munkát végeztek vállalatunknál a gazdasági, párt- és társadalmi szervezetek. A további munkákat is a kongresszus határozatainak megfelelően kell végezni.

Ezután tájékoztató hangzott el az 1977. évi gazdasági feladatok végrehajtásáról az 1978. évi feladatokról, valamint a pártbizottság cselekvési programjáról. E napirend előadója Tóka Jenő igazgató volt. A felszólalók foglalkoztak a részletfeladatokkal, a munkaterületük problémáival. Ezeket figyelembe véve a pártbizottság elfogadta a beterjesztett javaslatokat, illetve programot.

Ezt követően a pártbizottság elfogadta a bizottság, a végrehajtó bizottság, valamint a munkabizottságok 1978. első félévi üléstervét, majd tájékoztató jelentés hangzott el a legutóbbi pártbizottsági ülés óta végzett munkáról. Az ülésen szervezeti és személyi kérdések is napirendre kerültek. Jerszi Ist-

ván, az MSZMP Baranya megyei Bizottságának titkára bejelentette, hogy az illetékes szervek döntése alapján pártbizottságunk 1978. január 1-től járási jogú lesz, s irányítás szempontjából a várostól átke- rül a megyéhez. További eredményes munkát kívánt a pártbizottság és a vállalat tevékenységéhez.

A pártbizottság ülésén részt vett és felszólalt Lukács János, az MSZMP Pécs városi Bizottságának első titkára is. Elismerően szólt a vállalat munkájáról, s annak Pécs város politikai, társadalmi életére gyakorolt pozitív hatá- sáról. Kérte, hogy pártbi- zottságunk a szervezeti változás után is segítse a város problémáinak meg- oldását.

A személyi kérdések ke- retében nyugdíjazás miatt — az eddig végzett ered- ményes munka elismerése mellett a — pártbizottság felmentette Bugyik János elvtársat végrehajtó bi- zottsági tagsága, Szatykó Józsefnét pedig pártbizott- sági tagsága alól. Egyete- mi tanulmányai miatt Por- rogi Istvánt is felmentet- ték pb-tagsága alól. A pártbizottság titkos szava- zással megválasztotta Buj- tor Béla elvtársat vb-tag- nak, Juhász Jánosnét (Szolgáltató üzem) és Sos- tai Józsefet (ÉDÜ) pártbi- zottsági tagnak.

A tömbfejtés fúrókamrájának lyukasztásánál bővítő lyukakat fúr Szücs Sándor vájár. A fúroszárat Farkas Gyula csillés illeszti. (IV. sz. bányajüzem I. körlet Keller Gábor felvétele 3-as csapat.)

Mindig arra gondoltam, nekem is rosszul esne, ha összevissza küldözgetnének

Jó volt érezni, hogy bizalommal fordulnak hozzám

Néhány hónappal ezelőtt érdekes híre figyeltem fel egyik napilapunkban. Az Amerikai Egyesült Államokban egy nagyvállalat titkárnői sztrájkba léptek, tiltakozásul az ellen a felfogás ellen, hogy ők csak a kávéfőzés és a reprezentáció eszközei.

Tulajdonképpen igazuk volt, mert még ma is, ha kimondjuk: titkárnő, az illatos kávé, a szolgáltatás mosoly jut eszünkbe. Valóban így lenne? Milyen egy igazi titkárnő? — tettük fel a kérdést Czárty Ferencnek, Rózsikának, aki 22 éve doglozik vállalatunknál, mint titkárnő, s ismeri a szakma minden fortélyát. Többben meg is jegyezték már: igazgatók jöttek, igazgatók mentek, de a Rózsika — az maradt.

— **Mi ennek a titka?**

A tágas, barátságosan berendezett szobában egy pillanatnyi csend támadt. Rózsika elmosolyodik.

— Nagyon nehéz erről beszélni, a legelején kezdem, amikor alig tizenhat évesen felvételre jelentkeztem a városházára. Nagyon nagy követelményeknek kellett megfelelni ahhoz, hogy valakij titkárnő, méghozzá kezdő titkárnő legyen. Hibátlanul kellett tudni a gyors-, gépirást, diktálásra kellett biztosan, szépen írni, nagyon boldog voltam, amikor közölték velem, hogy felvettek. Azóta sok helyen dolgoztam, pártbizottságon, minisztériumban és sorolhatnám még tovább. Az Ércbányához — akkor még expedíció volt — 1956-ban jöttem, miután férjemet Pécsre helyezték.

— Azt kérdezted, hogy milyen egy jó titkárnő, erre nehéz úgy válaszolni, hogy ne vegyék nagy-képűségnek. Elég hosszú időt töltöttem el ebben a szakmában. Szakmát mondom, bár én hivatásnak érzem. Először is — és talán ez a legfontosabb — a jó szakmai felkészültséget említeném. Tévhit az, hogy a titkárnő tevékenysége a kávéfőzésben és a reprezentálásban merül ki. Nem mondom, ez is kell, de ez csak olyan mellékes dolog. Előfordulhat az is, hogy férfi a titkárnő, ő viszi be a kávé.

— Alapvető persze a nyugodtság. Mindenki ideges lehet, de a titkárnő sohasem. Ő a villámhárító szerepét tölti be ilyenkor. Az igazgatási osztályon, ahol dolgoztam, két főnököm is volt, az igazgató és a műszaki igazga-

tóhelyettes. Rengeteg ember fordult meg nálunk naponta, az iroda néha jobban hasonlított egy átjáróházhoz, mint egy titkársághoz. Igyekeztem kelletlenül, hogy barátságos tudjak lenni mindenkihez, hiszen az első benyomás ott éri őket, nálam. Általában megilletődve, kicsit félénken lépnek be az ajtón, főleg a panaszosok, és ha én morcos, udvariatlan vagyok még az a kis önbizalmuk is elszáll, amj volt. Jötték az üzemből megbeszélésre, értekezletre, vagy aláírni valót hoztak, a napi telefonokról nem is beszélve. Szinte furcsa volt, ha öt percig nem nyitották ránk az ajtót, vagy nem csörgött a telefon. A legkülönfélébb ügyeket kellett elintézni, volt köztük olyan is, ami nem az igazgatóhoz tartozott. Ilyenkor egy telefon az illetékes osztályvezetőnek, hogy fogadja az illetőt. Ez nem jótékonykodás volt, mindig arra gondoltam, ha én lennék ennek az embernek a helyében, nekem is rosszul esne, ha összevissza küldözgetnének.

— Az igazi titkárnő sokoldalú, ez az, amit nem lehet megtanulni, érzék kell hozzá, mert nemcsak segíti, egy kicsit szervezi is az igazgató munkáját. Előkészíti az aznapi anyagokat, értekezletek dokumentumait, rendezti a beérkező leveleket, nyilván tartja a különböző programokat. Önállóság nélkül nem lehet ezt a munkát jól végezni. Az ember nem futhat állandóan a főnökhöz, hogy tessék mondani, most mit csináljak.

— Nagyon sok, kellemes emlékem fűződik a vállalathoz. Mindig bizalommal voltam hozzám a főnökeim, a kollégák. Mindenkinek meg van a maga kis napi bosszúsága, az is előfordul, hogy az ember már eleve idegesen érkezik a munkahelyére. Velem is előfordult, főleg amikor a gyerekek még kisebbek voltak. Három gyerek nevelése, a háztartás, a munka, szóval időnként kiborultam.

— Rózsika szerencsés természetű ember — szolt közbe a férj. — Mi mindig ahhoz tartottuk magunkat, hogy az otthoni idegességet nem visszük a munkahelyre, és az ottani idegességet nem hozzuk haza. Persze előfordult, hogy Rózsika hazajött és azt mondta: most ne szóljatok hozzám. Tudtuk, hogy most még a szép szó is idegesítené. De ez hamar elmúlt és néhány perc múlva, mintha mi sem történt volna, újra a régi, vidám volt.

— Nagyon nehéz megvárni a kollégáktól — értekezniül el egy kicsit Rózsika. — Olyan jól meg-

voltunk egymással, minden nap valami újat, érdekeset hozott. Szerettem ezt a munkát. Soha nem éreztem fáradtnak magam, bármekkora is volt a „hajítás”. Jó volt érezni, hogy bizalommal fordulnak hozzám. Sajnos a betegségem miatt el kell szakadnom a vállalattól, nagyon hiányzik — már most — az állandó nyüzsgés, a munka. Nem is tudom, hogy tudom megszokni ezt a kényszerpihenőt.

Erbné

Együttesen könnyebb, eredményesebb

Az üzemi demokrácia továbbfejlesztéséért

A Magyar Szocialista Munkáspárt XI. kongresszusa a szocialista társadalom elsőrendű követelményeként jelölte meg a szocialista demokrácia mind teljesebb kibontakoztatását, szerves részeként a munkahelyi, az üzemi demokrácia továbbfejlesztését, tartalmi gazdagítását.

A 12/1976. sz. MT határozat a szakszervezet részére nagyobb jogokat és hatáskört biztosított, de úgy, hogy ezt a jogot a vállalat szakszervezete a bizalmi útján gyakorolja. Erről a határozatról, a benne rejlő lényeges változásról kérdeztük Steinhöfer Károlyt, a Szolgáltató Üzem szakszervezeti bizottságának titkárát.

— Üzemünket nem érte váratlanul ez a rendelkezés. Már csak azért sem, mert eddig is a bizalmi véleményével történt nálunk a személyi alapberek megállapítása és a prémie-

um személyek szerinti elosztása. A rendelkezés most úgy bővíti a bizalmi jogkörét, hogy a személyi alapberek elosztásánál egyetértési jogot biztosít részükre. Ezt a jogot kiterjeszti a miniszteri és magasabb szintű kiutaltatások esetére és a jutalmazásokra, továbbá a rendkívüli és jutalomszabadság engedélyezésekre, valamint a lakásjuttatás és építési támogatásainak eseteire. A rendelkezést követő időszakban azért jelentős problémáink adódtak. Gazdasági és társadalmi szervek és vezetők számtalanszor vitatták a törvény helyességét. Nem

pusztán a vitáért, hanem a következő okok miatt. A szakszervezeti bizalmiak nincsenek olyan ismeretanyag birtokában, mely lehetővé tenné részükre az igazságos és egyértelmű állásfoglalást. A bizalmi partnerként számításba vett művezető a bizalmi részére biztosított egyetértési jogok közül egyikkel sem rendelkezett. Az ilyen jellegű ellentmondás feloldása végett kértük és vártuk az állalat gazdasági vezetőinek megfelelő intézkedését.

— November 1-től hatályosan megjelent és érvényes a szakszervezeti tanács egyetértésével kiadott igazgatói utasítás. Ezt megelőzően az üzemi vb és szb együttes ülésén tárgyalunk az üzemi demokrácia helyzetét és olyan határozatot hoztunk, mely egybeesik az együttes utasítás feladataival.

— 1978. január 1-től a művezetők jogkörének kibővítésével a bizalmi és művezetői partner kérdése egyértelműen megoldódott. Így januárban már azt az elvet követjük, hogy az üzemi vezető és a szakszervezeti tanács dönt az üzemi bérpolitikai elvéről és meghatározza az egyes üzemi egységeknek járó bérfejlesztési összegeket, abszolút módon. Ezt követően az üzemi egységek vezetői és a szakszervezet meghatározza az egyes művezetők, illetve szakmai csoportokra jutó bérfejlesztési összegeket. Ezután a művezető és a szakmai csoport bizalmi együttműködés dönt a részükre meghatározott kereteken belül a személyre szóló bérfelosztás mértékében.

Veress Tamás

„Így élünk, dolgozunk”

A Bánki Donát szocialista brigád brigádkronikája

Hogy rohan az idő! Már több mint tíz év telt el azóta, hogy a brigád megalakult. 1964 őszén, munkakezdetkor azt mondta a csoportvezetőnk: — Fiúk, ma lehetőleg együtt reggelizzen mindenki, volna néhány megbeszélni valónk. S mikor reggelhez szolt a csengő, egy műhelyben ültünk össze. — Arról volna szó — kezdte —, hogy szocialista brigádot kellene alakítani.

Elég nehezen indult az eszmecsere. Autoszerelők, karosszerialakosok lévén sokan eljártunk fuszni, ezt a lehetőséget féltettük a brigádélettől. Végül meggyőztünk abban, hogy ki kell dolgozni a feltételeket, mit vállalunk, s az üzemi ad.

Mindent jól megfontolva, átgondolva megszövegeztük a szerződést és a következő év januárjától mi is a Szocialista címért dolgozó brigád lettünk.

A munka terén nem is volt gondunk, az újítások is megszaporodtak. A nehezebb része a hármasszónak az élni és tanulni rész volt. Állami oktatásra senki sem járt. A párttagok, akiknek kötelező volt oktatásra járni, ezt vállalták, a fiatalok a KISZ-oktatást. A fennmaradókat szakszervezeti oktatásra szerveztük be. Azonban mi legyen az élni fejezet teljesítésével? — Ne lopják el a szabad időnkét — mondták egyesek. — Együtt vagyunk nyolc órát, mit kell még összejönni utána is...

Aztán jött egy alkalom, a tavaszi BNV. A műszaki embereket érdekelte a kiállítás látványlójá, az újjal való találkozás. Összeszedtük a pénzt és a kedvezményes vonattal fel is

mentünk Pestre. Ekkor még nem volt teljes a létszám. Nagyon jól éreztük magunkat. Még sokáig téma volt munka közben is a kirándulás. Észrevettük, hogy akik nem jöttek, irigykedve hallgatják és megbánták a dolgot. Lejárt az év és az értékelésnél Szocialista címet nyertünk.

Lassan berázódott a brigádelet, mindig sikerült valami újat szervezni. Közben a bronz fokozatot is elértük és megindult a harc az ezüstért. Akkor még nem járt a fokozatokért pénzjutalom. Lassan-lassan az állami oktatásba is bekapcsolódtunk, már három fő járt technikumban. Beindult a patronálási mozgalom is. A Jókai úti iskola egy osztályát vállaltuk el. Szaporodtak a társadalmi munkák is. Az épülő új műhelycsarnokhoz levegő és vízvezeték árkot ástunk, majd a szervíz teljes fűtőberendezését is mi szereltük fel. Meg is lett az ezüstjelvény.

Ezután új értékelési szabályzatot dolgoztak ki, a követelmények nagyobbak lettek. Ugyanakkor a kollektív szerződés biztosította a fokozatokkal járó pénzjutalmat. A lelkesedés már nem volt a régi, közben több brigádtag más csoportba került.

Kitartó munka kellett, hogy újra „összeálljon” a brigád. Először a pinceblik hozták össze, majd később már színházberletet is vásároltunk. Sőt, csoportos tárlatlátogatást is meg tudtunk szervezni. Így aztán a következő évre sikerült is elérni a Szocialista címet. Közben új fiatal tagok jöttek, változott a brigádvezető is. Később családos kirándulásokat szerveztünk. Igaz, először csak Har-

kányba, de így is jól összeharagítottak a családok. Ez meglátszott a munkán is, a brigádra mindig számíthatunk, bármilyen feladat adódott. Meg is lett az ezüstjelvény, most már elég szép pénzüsszeggel. Megszavaztuk, hogy az egész pénzt a közösen hagyjuk és ebből fedezzük a költségeket. A brigáddíjat is felemeltük 20 forintra. Most már futotta országjárásra is.

Megszerveztük a szakmai kirándulásokat is. Így jutottunk el az Ikarusba, a Rába Autóalkatrészgyárbá, a Csepel Autógyárbá. Természetesen az értékeléskor újra meglett az ezüstérem.

De miért nem arany? — Ezt is el fogjuk érni — mondta a fiatal ifjúsági brigád vezetője. A brigád bevezette a KISZ kongresszusi munkaversenyébe. Soron kívül felújítottunk egy tiztonnás gépkocsit, ez lett a KISZ „bika” és vállaltuk a patronálását. A társadalmi munkák óraszámát megdupláztuk.

Bevezettük a Dolgozz hibátlanul és a Vedd észre, tedd szóvá! mozgalmakat. Az üzemi sportversenyekről egymás után hozták el a fiatalok az első helyezést. Az együttélés terén új volt az is, hogy a brigád együtt tölti a szilvesztereket. Változás történt a szemléletben, a politikai látásmódban is. Erre példa a szolidaritás más népekkel. Már nemcsak társadalmi munkát, de pénzt is adnak a brigádtagnak. Mindezek meghozták a jutalmakat, jött az éremhullás. A brigád elnyerte a Vállalat legjobb külszíni ifjúsági brigádjá címet. Az üzemi értékelés arany fokozatra javasolta a brigádot.

Igy telt el egy évtized a brigád feje felett, miközben megfiatalodott és erőteljesebben vág neki a következő tíznek.

Balogh László

Ércbányász

A Mecseki
Ércbányászati Vállalat
dolgozóinak lapja

Felolós szerkesztő:
GEISZ FERENC

Szerkesztő:
RAGONCSA JÁNOS

Szerkesztőség:
7633 Pécs,

39-es dandár út 19.

Telefon: 15-951

Vállalati tel.: 7-242, 7-147

Kiadja

a Baranya megyei

Lapkiadó Vállalat

Felolós kiadó:
BRAUN KÁROLY

Kiadóhivatal:
7601 Pécs, Hunyadi út 11.

Telefon: 15-900

MÉV Nyomda

7633 Pécs,

39-es dandár út 19.

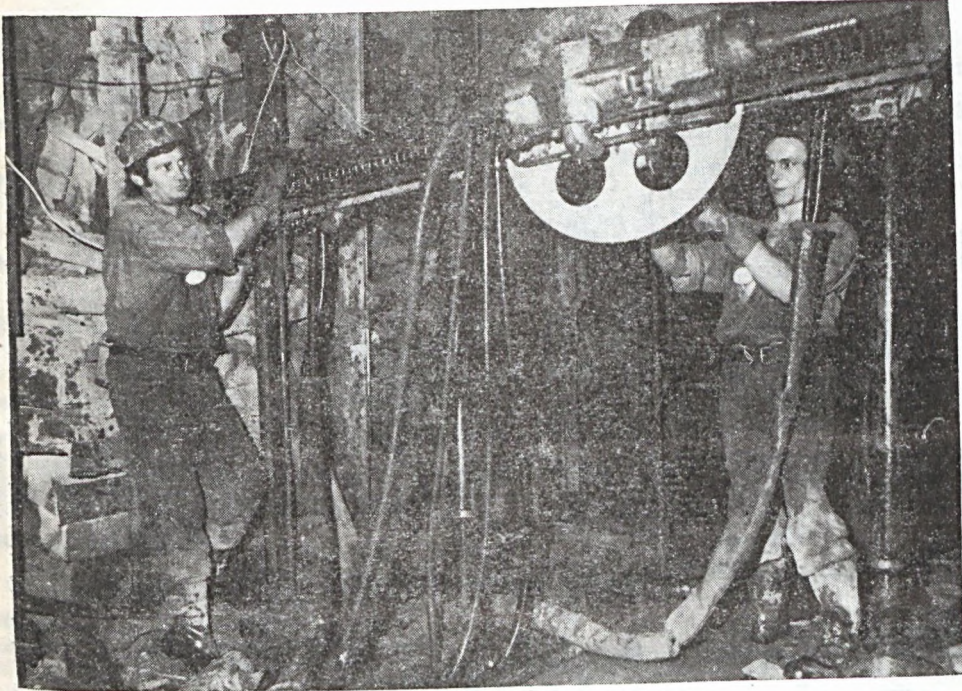
Felolós vezető:
DR. HANGOS LAJOS

Megjelenik kéthetenként

Előfizethető
a szakszervezeti bizalmiaknál
Előfizetési díj egy évre
12 forint

Vállalnunk kell az akadémikusok álláspontjának leküzdését

Felvételünkön Szantner Rudolf fűrómester és Fehér Miklós segéd munkás a fűrógép dőlésnek megfelelő beállítását végzi. Keller Gábor felvételei

Bátran kezdeményezzünk!

Fejlődő szocialista társadalomunk igen komoly feladatokat jelölt ki ércbányászata számára. Biztosítanunk kell a termelékenység fokozását, a gazdaságos termelést, a fizikai munkaerő igénybevételének nagymértvű csökkentését, az emberi munkaerő kímélése mellett. A megoldás módja a bányamunkák, azaz a munkai igényes folyamatok egyre fokozódó gépesítése.

Mindannyiunkon múlik, hogy összefogva közelebb hozzuk azt a korszakot, amelyben a bányák „ércgyárakká” válnak és a dolgozók kevesebb fizikai erővel, kevesebb izzadságos munka árán, biztonságosabb körülmények között termelik ki, hozzák felszínre a föld rejtett kincsét, az uránt.

E nagy és szép feladat elsősorban a termelő üzemek és a Kísérleti kutatási és automatizálási üzem dolgozóinak odaadó és bátran kísérletező, újat alkotó, együttműködő munkája eredménye árán valósulhat meg. Tudjuk, hogy az új technológia bevezetése mindig nehézségekkel jár. Megtanulása, megismerése, alkalmazása többletmunkát igényel. Azonban bátran kell kezdeményezni, vállalni kell a maradiak, a kételkedők, a kényelmesek, az akadémikusok álláspontjának leküzdését és pozitív eredményekkel, műszaki bizonyítékokkal kell őket meggyőznünk állásfoglalásuk helytelenségéről.

Üzemünk dolgozói mindezek tudatában már sokszor bizonyították, hogy mindennapi munkájukkal nagyban hozzájárulnak bányászaink hatékony és biztonságos termelőmunkájának megkönnyítéséhez. Ismeretes, hogy a szintomlasztásos fejtési rendszer bevezetése ugrásszerűen növelheti a fejtési dolgozók termelékenységét. Az ez évben üzembe állított kettő darab TP-3000 fűróberendezés és a kialakított új tömegrobbantási

A finn gyártmányú TP-3000 típusú fűrógép a vibrációs ártalom teljes kiküszöbölése mellett mintegy négyszerre nagyobb teljesítményre képes. Képzőnkön Desztics György, a IV. sz. bányauzem 2-es csapatának egyik fűrómestere távvezérléssel működte a fűróberendezést.

technológiai kísérletek ezt egyértelműen bizonyították. Azonban a nagyobb méretű alkalmazását valamilyen hiánya akadályozza. Kollektívánk javaslata alapján vállalatunk és a IV. sz. bányauzem vezetősége úgy döntött, hogy kísérletképpen kettő darab, a TP-3000-hez hasonló berendezést gyárt 1977-ben, lehetőleg hazai beszerzésű, valutát nem igénylő alkatrészekből. Szabó Ottó

Munka- és egészségvédelem

Balesetelhárítás és -biztonság helyzete a III. számú üzemben

A gazdasági eredmények értékelésén túlmenően sok szó esik egy-egy üzem baleseti mutatószámairól is. A biztonságos munkavégzés feltételeinek megteremtése komoly feladatokat jelent munkásnak, vezetőnek egyaránt. 1977-ben, hogyan sikerült e feladatok teljesítése, milyen eredményeket, tapasztalatokat hozott az ezirányú munka a III. sz. bányauzemben? Erről kérdeztem Németh Lajos főmérnök elvtársat.

— A munka- és egészségvédelem egyik legfontosabb feladatunk. Üzemünk az előző években meghatározott intézkedések szigorú megtartásával és az 1977. évre készített munka- és egészségvédelmi intézkedési tervben előírt feladatok végrehajtásával végezte munkáját.

— Balesetelhárítási tevékenységünk a mutatószámok tükrében jó. Ezer műszakra jutó 3 napon túl gyógyuló baleset miatt kiesett műszakszám mutatónk éves szinten 10. Súlyossági és gyakorisági számunk az előző évekhez hasonló szinten van. Talán probléma a 28 napon túl gyógyuló balesetek magasabb száma, de ehhez hozzá kell tennem, hogy az átlagos felgyógyulás 47 nap és befolyásolja a táppénzen levő egyes dolgozókat, hogy a biztosítótól 30 nap betegápolmány után 400 forintot kapnak.

— A balesetelhárítás és biztonság érdekében milyen elképzelések vannak? Milyen új intézkedések bevezetését tervezik 1978-ban?

— A balesetelhárítás és biztonság növelésére teendő intézkedéseink — a tervekben meghatározottakon túl — már megfogalmazódtak. Sok tervezett intézkedésünk közül két példát említek. Több baleset fordult elő biztosítás nélküli, vagy közhelygony biztosítású vágathaj-

Hogyan láthatók az alfarészecskék nyomai?

Új uránkutatósi módszer

A Kutató-mélyfúró üzem műszaki fejlesztési feladatai között nemcsak a fűrási technológia modernizálása, hanem új uránkutatósi módszerek megismerése és felhasználása is szerepel. 1975-ben egy külföldi prospektusban új felszíni geofizikai kutatási módszer leírása került vállalatunkhoz. Elméleti megfontolások után nálunk is megindultak a kísérleti mérések. Erről beszélgettünk a mérések irányítójával, Gerzson István geofizikus mérnökkel.

— Mi a régi módszer lényege?

— A klasszikus felszíni geofizikai sugárzóanyagkutatás radiometria néven ismert. Ezzel a földfelszín közvetlen közelében levő radioaktívanyagok jelenléte a gammasugárzás mérésével kimutatható. A módszer gyors és könnyű, de ha az érc fedett, akkor a fedő kőzetek a közvetlen

sugárzást leárnyékolják, s a műszeres mérés nem mutat használható adatokat.

— Mennyiben tér el az új módszer a régitől?

— Az új módszer a radioaktív folyamatok során keletkezett gázemű bomlástermék, az emanáció alfasugárzását észleli. Ez a mélyebben fekvő kőzetből felszivárog a talajba. Ezt ugyan régebben is vizsgálták, de először a talajlevegőből kellett mintát venni, s ez rendkívül sok hibára adott lehetőséget. Az új módszer szerint a talajba mélyített mintegy egy méter mélységű kis fűrást helyezük el az alfasugárzást észlelő eszközt.

— Hogyan történik a terepi mérés?

— Régióta ismert, hogy bizonyos anyagok a radioaktív sugárzás nyomait megőrzik és vegyi kezelés után láthatóvá válnak. Ilyenek egyes műanyagfélék, de elsősorban a cellulózitrát. Ezért cellulózitráttal bevont filmet teszünk egy pohár fenekére, majd lefelé fordítva elhelyezzük a fűrólyukban. Ilyen módon a pohár anyaga megvédi a környező kőzetek közvetlen hatásától, ugyanis a szilárd anyagok néhány tízed milliméter vastagságban már nem engedik át az alfasugárzást. Így csak a pohárba alulról bejutó radioaktív gáz alfasugárzása éri a filmet. Két-háromhetes időtartam után a filmet kiemelik, majd vegyileg kezelik. Ez a folyamat egyszerű, bár igen pontos munkát kíván. Ezután a filmen az alfasugárzás nyomai mikroszkóp alatt

pontonként észlelhető. Az egy négyzetmilliméterre eső pontok száma arányos a jelenlevő emanáció mennyiségével. Mivel az eljárás során az alfarészecskék becsapódásának nyomait észleljük, detektáljuk, ezért a módszert nyomdetektoros-emanációs módszernek nevezzük.

— A feldolgozás miben ad többet, mint a régi módszer?

— A terepen nagy számban elhelyezett filmek nyomsűrűségi eredményeit térképen ábrázolva következtethetünk a radioaktív anyag eloszlására, a különböző mélyen fekvő földtani képződményekben és szerkezetekben. Egyes kutatók feltételezése szerint az információk alapján a százméteres mélységben levő érces tömegek kimutatása is lehetséges. Ez a továbbkutatás, mélyfúrások kitűzése számára további támpontokat ad.

— Milyen erővel és szervezésben történnek a mérések?

— A módszer terepi részével és a geofizikai kiértékeléssel az üzemünk felszíni geofizikai csoportja foglalkozik. A filmek előhívását a Debreceni Atommagkutató Intézet végzi, amely dozimetriai célból már több éve használ nyomdetektorokat. Ez az összefogás a tudományos kutatás és az ipari feladatok megoldásának szerencsés kapcsolódását jelenti.

— Melyek az újabb irányok, és milyen szinten állunk jelenleg?

— Újabb és geofizikai osztály kezdeményezésére sikeres kísérletek folynak a felszín alatti vizek emanációtartalmának vizsgálatával is e módszerrel. A jelenlegi fejlesztés és kiegészítés alatt álló módszer élenjáró európai viszonylatban is. Reméljük, az eredmények sem maradnak el.

Koch László

Napirenden a vállalat 1978. évi terve és bérpolitikája

(Folytatás az 1. oldalról)

Köhidi Károly (Kiskut. ü.), Hadobás Béla (EDÜ), Kápolai János (Kiskut. ü.), Szentgyörgyvölgyi László (EDÜ).

A felszólalók örömmel adtak számot az üzemiek tervteljesítéséről, a szocialista munkaverseny továbbfejlesztéséről, felelősséggel szoltak a területük problémáiról, s megbizóik kéréseiről.

A felszólalásokra Tóka Jenő igazgató és Rác Gyula vszb-titkár válaszolt. Az együttes fórum kisebb módosításokkal egyetértett a beterjesztett javaslatokkal. A bérfejlesztés január 1-től lép hatályba, az üzemi szakszervezeti testület januárban foglalnak állást az üzemi bérfejlesztésekkel kapcsolatban.

Juhász Károly

Herendi István

Sürögnek-forognak a „nővérek”

— Arany komám, egy testűjtő kúrát, délután kettőkor, szívesen vennél? Furcsán néztem — még hajnal volt — igent mondtam és bekerültem a noteszba a mialgia lumbágósok közé! Aztán a teljes ébredés és eszmélés után rájöttem arra, hogy mire is vállalkoztam.

Frissen mázolt, fehér ajtón be, egy szűk folyosón végig és itt a fogadósoba. Fehércsémés tisztaság mindelfűt, mint a patikában. Fehérköpenyes térfi fogad. Eppen kezdeném — doktor úr, én csak véletlenül vagyok itt... —, aztán megismerem, ez Háber Jancsi. Nekem nem kell magyarázkodni. Milyen furcsa fehér köpenyben. Mindig „sihtesben” láttam. Szívesen fogad, gyorsan végigvezet a birodalmán. Balról kis helyiség, jobbról heverősoba, középtűt a nagyszobában három pricc, medence, vízében három akasztó. Ha nem lenne vakítóan fehér minden, azt hinném, hogy középkori vállaltósobába kerültem.

Megtartják az eligazítást ötünknek és irány a melegzuhany, súlyfürdő. A melegvíz súlytalanságában nyakamnál fogva lebegek, mint egy akasztott ember, és eszembe jut, hogy mennyire kerülhetett ez a létesítmény. De oly jó most nem gondolkodni. Ugy is hozzák az újságok a hírt, hogy a MÉV II. sz. bányüzem új létesítményrel gazdagodott. Ünneplésen átadták rendeltetésének a súlyfürdőt a derékbantalmakban, mozgászervi betegségekben szenvedő bányászok örömeire stb. Biztos nem volt olcsó mulatság.

Révedezésemből egy csörgőóra hangja ébreszt. Vége az akasztásnak, irány a masszírozópad. Hatalmas kezű bányászismerősöm masszíroz a mellett levő padon. Jó, hogy nem az ő keze alá kerültem. Azt hittem, miniköpenyes fiatal lányok fognak masszírozni. Tudtam volna gyönyörködni bennük munka közben. Na, de János, a „főnövér” keze sem akármilyen. Lehet, hogy nekem is van lumbágóm? Mert ez nagyon jólesik. Egy másik padon iszappakolást kap egyik bányász, neki azt írta fel az orvos. Sürögnek-forognak a „nővérek”. Próbálják a gyógyításra fordítani a még meglévő munkaképességüket. Nem akarom, de látszik rajtam, hogy kaptam egy kezelést a gyógyítószobában. Hazafelé menet többen rámkérdeztek, mi van velem, olyan fiatalos a mozgásom. Azt hiszem, érdemes lesz idejárnom.

Kukai András

Több figyelmet vidéki dolgozóink megnyerésére

A közművelődésért

A Ságvári Endre Művelődési Ház fenntartásában, de a vállalati szakszervezeti bizottság irányítása mellett üzemel a munkásszállón vállalatunk önálló, szakszervezeti könyvtára. E könyvtárhoz tartoznak az üzemek letéti könyvtárai. A báziskönyvtár 1968 óta működik rendezett körülmények között és rendszeresen gyarapított készletállománnyal. Munkájukat a vszb évek óta dinamikus fejlődésnek látja. Az a megítélés, hogy a közművelődési határozat végrehajtásához komoly segítséget nyújtanak, elsősorban a munkásművelődés területén.

A Szakszervezetek Megyei Könyvtára ez évben értékelte a könyvtár munkáját és a jól működők sorába sorolta. Egyes fázisaiban pedig példaként állította a többi szakszervezeti könyvtár elé. E pozitív vélemények hallatán felmerül a kérdés, hogy könyvtárunk olvasásra való nevelés érdekében a könyvbarátok körének szélesítésében tud-e újat adni? A jövő évben milyen újabb lehetőségek nyílnak e téren? Kérdéseinkre Arany Tóth Tibor könyvtárvezető válaszolt.

***

— A jövő évtől alapsabban tudunk „munkálkodni”, mivel a munkásszállón az újjáélesztett és aktívan működő önkormányzati bizottság mellett ismét munkába áll egy kultúrgondnok és a könyvtár személyi állománya is gyarapodott. Újat nyújtani a személyi állomány bővülésével tudunk, mert így több idő jut az egyes olvasókkal való foglalkozásra. Egyben mód nyílik a letétek helyzetének alapos elemzésére is. Így kiemelt feladatként tűztük ki, hogy 1978-ban valamennyi üzemi könyvtárban vizsgálni fogjuk a következőket: a könyvek mennyisége elegendő-e, megfelel-e az olvasók igényének, a nyitvatartás mennyiben alkalmaszodik a dolgozók ér-

dekeihez. Igen fontosnak tartjuk annak felmérést is, hogy az olvasók száma tükrözi-e a szocialista brigádtagok számát?

— Ezen előfeltételek alapján állítottuk össze az 1978. évi feladattervet. A legfontosabb, hogy 1978-ban tervezzük egy új könyvtár és folyóirat olvasó átadását. Azért is fontos ez az új létesítmény, mert a szállón levő könyvtár csak az otthlakók és dolgozók részére nyújtott szolgáltatást.

***

— A szocialista brigádok kulturális igényeit a Ságvári Endre Művelődési Ház összesíti. E munkába a szükségeseknek megfelelően kapcsolódunk be. Így változatlanul segítséget nyújtunk a vetélkedők, irodalmi estek és más rendezvények felkészüléséhez. Igyekezünk a javasolt irodalmat biztosítani, ajánlójegyzéket összeállítani és az olvasókat a kulturális rendezvényekre beszervezni.

— Ezen összetevők viszont kétoldalúak. Korántsem hoznak újabb eredményt az olvasók számának gyarapításában, ha csak mi tevékenykedünk. Ehhez szükséges, hogy az üzemi szakszervezeti bizottságok, a szocialista brigádok és általában a munkahelyi környezet jobb hozzáállásával, támogatásával segítse célunkat. Ez nem más, mint a munkásművelődés. Különösen nagy gondot kell a jövőben fordítani a vidéki dolgozók megnyerésére, hiszen ők azok, akik amúgy is elég szegényes kulturális ellátottságban részesülnek — mondotta befejezősül Arany Tóth Tibor.

***

Az előfeltételek, könyvtáraink tartalmi munkájának további javítására adottak. Ez azonban nem elég, mert egy könyvtár akkor tölti be igazi szerepét, ha mind több az olvasója. Bár panaszra nincs okunk, mert a vállalat egészét tekintve könyvtá-

raink olvasóinak száma igen jelentős, de teljesnek korántsem mondható. Tudjuk, hogy vannak apró összetevői annak, hogy dolgozóink közül sokan még nem jutottak el könyvtárainkig. Mégis, előbb-utóbb biztosan eljut munkásművelődésünk odáig, hogy minden dolgozónkat bevonja a kulturális életbe, legalább is annyira, hogy minden dolgozónk belépjen könyvtáraink „kapuin”.

V. T.

A művelődési ház és a szocialista brigádok kapcsolata

A korábbi években — 1970-ig — még átlag 50–55 brigád versenyzett a Szocialista brigád cím elnyeréséért. Ekkor a mozgalom még más jellegű és tartalmú feladatokat támasztott a Ságvári Endre Művelődési Ház munkájában. Ennek megváltozásához természetesen központi intézkedések, így a szocialista brigádmozgalom értékelési rendszerének megváltoztatása, anyagi és erkölcsi elismerési formák is hozzájárultak. Ezeket túl vállalati szinten tapasztalható a szocialista brigádmozgalom erkölcsi súlyának növekedése és a mozgalommal összefüggő megmozdulások növekedése és a mozgalom fejlődése, hűzőerőként kell hogy jelentkezzen a művelődési ház munkájában. A kapcsolatról kérte Horváth Jenőné, a Ságvári Endre Művelődési Ház igazgatójának véleményét.

— Milyen a brigádok és a művelődési ház kapcsolata?

— A szocialista brigá-

dokkal a kapcsolatunk jó. Rendszeresen részt vesznek a művelődési ház rendezvényein — s sorolja: Harsányi Gábor vidám, zenés est 442 fő, Nagy László est 330 fő, Hege-dülnek, szépen muzsikálnak 300 fő, Ady-est 400 fő — az eladott jegyek alapján.

— A szocialista brigádok véleménye a kapcsolatról — több brigáddal történt beszélgetés és a brigádnaplók alapján — nem egyezik az ön véleményével. Hogyan alakul a művelődési ház programja?

— A brigádok eltérő véleménye abban érződik, hogy nem segítenek bennünket az éves műsorterv kialakításában, pedig a programok tervezésénél, szervezésénél elsősorban a szocialista brigádok igényeinek kielégítése a célunk. Ezt a célt szolgálja az év végén kiadott ajánlójegyzékünk a szocialista brigádok részére. Az ajánlójegyzékben kérjük a szocialista brigádokat, jeleljék meg azokat a programokat, melyeken a következő évben részt kívánnak venni, s ezt a brigádszerződésben kulturális vállalásként szerepeltessék, a jegyzéket juttassák el a művelődési házhoz. 1976. év végén közel kétezer jegyzéket küldtünk a vállalat brigádjainak, ebből sajnos csak kilenc érkezett vissza.

— Előfordulhat, hogy a brigádok késve kapják az ajánlójegyzéket és a havi műsortájékoztatót?

— A művelődési háznak egyeztetni kell műsortervét más intézményekkel, ezért ezt időben rögzítenünk kell. A sokszorosítást a szakszervezeti bizottság végzeteti. Előfordulhat kisebb késés, ezért a brigádok elnézését kérjük. Egyébként havi programunkat közli a Pécsi Műsor és az Ércbányász lap is.

— Miben látja az igényesebb kapcsolat kialakítását?

— A szocialista brigádokat arra kérem, hogy aktívabban vegyenek részt a művelődési ház életében.

A Ságvári Endre Művelődési Ház mellett épülő „Nagy ház” rendeltetéséről Rác Gyula elvtárs, a vszb titkára tájékoztat:

— A közművelődési irányelveknek megfelelően a Ságvári Endre Művelődési Ház feladata a vállalat igényeken túl a lakóterület kulturális igényeinek kielégítése. Részben ezt a célt, részben a klubok munkáját fogja szolgálni a most folyó bővítés és ennek átadása után a jelenlegi épület teljes rekonstrukciója.

Tóth János

Az alkoholról

Hol igyunk, hol aludjunk?

„Amit ad a jobb kéz, visszaveszi a bal.” Mindenki előtt ismerős ez a mondás, melyet akkor használunk, ha az élet valamely területén ellentmondásba ütközünk. A napokban én is ütköztem, mi több, megütöttem.

Munkásszállónk kis boltjában egy üveg pálinkát szerettem volna vásárolni. Hangsúlyozhatnám, hogy a munkaidő után, de teljesen független ez most az időponttól. Az eladó közölte, hogy szeszes italt nem tartanak. Hogy miért? Bár ő nem régóta dolgozik az üzletben, de előjöttől tudja, hogy valamikor ugyan tartottak, de aztán megtiltották az árusítását. Mert hát, ez részben munkahelyi üzlet is és így jobb a békeség. Szóval, itt ne igyon senki. Ez helyén való megállapítás, és az is igaz, hogy a munkahelyi, üzemi büfékben sem árusítanak szeszes italt.

Az elmélet helyességén gondolkodtam és léptem vagy harmincat — az épületen belül —, miközben a szálló büféjéhez értem. Megálltam és megdöbbenem. Itt árulnak alkoholt. Vagy ez már nem a szállóhoz, az itt dolgozókhöz tartozó intézmény? Ez az a hely, ahol munkaidőben is lehet inni. Elő hát a gyűrött százasokkal és kérésre egy láda sört, kísérőnek fél deci barackot. Százszámom nem lévén elálltam a vásárlástól, de pénz kérdése az egész. Akkor kérni kell és bárki hozzájut-

hat a colánál nemesebb italokhoz. A mennyiséget nem firtatja senki, mert a pulk innensz oldalán mindenki „kedves vendég”. A személyzetnek a kiszolgálás a feladata, nem pedig érdeklődni, hogy ki kicsoda és milyen minőségben — munkaidő alatt, esetleg a bumli teherre — fogyasztja a stampeedli kevertet. A fogyasztók nagy többsége sört és pálinkát rendel. Őket követik a borkedvelők, majd jön a nagy úr és csak azután következnek az üdítőital-fogyasztók.

Mivel a szeszes ital nem létkérdés a szálló üzletében, felmerül a kérdés: a büfében miért? Továbbá, ha az üzletben megtiltották az árusítását, akkor a büfében miért nem? Ez az intézkedéssel nem történt semmi, érdemben legalább is. Vagy, ha megfordítjuk a kérdést: ha lehet a büfében, miért nem lehet az üzletben is árusítani? És így tovább és így tovább. Bárhogy is csúszunk, csavarjunk e kérdést, a megállapítás egyértelmű, amit elvett a bal kéz, azt visszaadja a jobb.

A lényeg azonban marad, mert alapsabban véve teljesen mindegy, hogy a szállón lakók honnan viszik a láda sört a szobájukba. Tény, hogy viszik. Továbbá az is, hogy sokaknak hiába csörög az óra. Amikor viszont felébrednek, kapkodva telefonálnak az üzembe, hogy fontos, hivatalos elintézni való miatt nem mentek dolgozni. A műszaknaplóba írjanak bármit, akármit és ugyanazt mondják, ha utólag személyesen magyarázkodnak.

A mértéktelen szeszesital-fogyasztás országos jelenség. Természetesen nem mérhető a munkásszálló büféjének forgalmával, de az országos egészhez ez is adalék. A kérdés az, hogy szükség van-e erre? Aki inni akar, úgy is talál elég helyet, ahol kívánt poharait emelgetheti. A munkásszálló viszont szállás és munkahely. Mindent a megfelelő helyen. Mert kérdezem, lehet-e a Casinóban, vagy a Kubában aludni?

VERESS TAMÁS

Művelődjünk, szórakozzunk

A Ságvári Endre Művelődési Ház és az Ifjúsági Ház januári programjából

Ságvári Endre Művelődési Ház
15-én 19 órákor: Ki mit tud az eszperantóról — vetélkedő.
16-án 17 órákor: Egészségügyi előadás. Mi a vibráció, zajártalom, gerinc és izületi betegség. Előadó dr. Balla István egyetemi tanár. (Munkásszálló.)
19-én 18 órákor: Szocialista brigádok klubestje. Furfangos bányászok vetélkedője. Játékvezető: Thurl László.
19-én 18 órákor: Kiállítás. Csizmadia László grafikusmű-

vész kiállításának ünnepélyes megnyitása. A kiállítás megtekinthető január 30-ig vasárnap kivételével naponta 15–20 óráig.
20-án 16 órákor: Munkásakadémia. A Munka és művelődés szerepe a szocialista brigádmozgalomban. Ezzel kapcsolatos tapasztalatok, az évi feladatok. Előadó: Pozsgai Miklós.
23-án 19 órákor: Zenehallgatás — énektanulás. (Eszperantó klub.)
26-án 18 órákor: Farsangi népszokások. (Pécsi Pávákör.)
30-án 17 órákor: Párizs, a fény városa. A múlt emléke és a XX. század építőművésze. (Munkásszálló.)

Allandó programok. Hétfő 18 órákor amatőr színészkező stúdió; 16.30–18.30-ig pszichológiai tanácsadás. Kedd, szerda szabás-varrás tanfolyam. Szerda 16–18 óra zeneóvoda. Csütörtök 16.30–18.30-ig pszichológiai tanácsadás; 16 órákor gépi hímzés tanfolyam; 18 órákor szocialista brigádok klubestje. Vasárnap 18–22-ig discó műsor, vezeti Horváth Péter.

Ifjúsági Ház

17-én 19 órákor: Művészettörténeti kalandozások. Papp Gábor művészettörténész előadása.
23-án 19 órákor: Amerikai utazás. Kárpáti Zoltán diavetítéses előadása.
25-én 19 órákor: Jóga. Dr. Baka Attila bemutatóval egybekötött előadása.
26-án 19 órákor: Amatőr színpad: Antigoné.
30-án 19 órákor: VB előtt. Beszélgetés a magyar futballról. Peterdi Pál és Mátrai Sándor műsora.

Az Olimpia '80 szolgálatában

Várhatóan több mint 300 000 külföldi vendég tekint meg az 1980. évi olimpiai játékokat és mintegy 100 000 szovjet sportkedvelő keresi fel az olimpiai központokat. A vendégek szállításával valamennyi szovjet tömegközlekedési eszköz foglalkozik majd, nem utolsósorban a vasúti.

A Szovjetuniónak 27 országgal van vasúti összeköttetése. A versenyek idején a menetrend szerinti közlekedő nemzetközi járatokhoz különvonatok is csatlakoznak. Ez naponta nem kevesebb mint 16 ezer külföldi vendég játékok színhelyére szállítását teszi lehetővé, átszállás nélkül.

A játékok idején és után a külföldi és a szovjet részvevők számára — ide értve a vendégeket is — turistautakat szerveznek az országban. Nagy lesz az utasforgalom az olimpiai városok — Moszkva, Leningrád, Kijev, Minszk és Tallin — között is. Ez természetesen különvonatok beállítását teszi majd szükségessé, amit már részben figyelembe vettek az 1977-78. évi menetrend összeállításánál.

Az olimpiai felkészülés terével összhangban megkezdődött a személygépkocsi-park felújítása, állomások, pályaudvarok, fűtőházak építése és rekonstrukciója, a nyomtávú különbözősége miatt szükséges forgószámlacsere végző pontok bővítése. 1980-ig a szovjet nemzetközi vonalak több mint 650 komfortos személyvagont kapnak.

Különösen nagy munka vár a Moszkvai Vasúti Igazgatóság kollektívájára, mindenneke előtt a fővárosi vasúti csomópont dolgozóira. Hamarosan

befejeződik a Moszkva körüli vasúti gyűrű rekonstrukciója, amely máris magára vállalja a szovjet fővárosban korábban áthaladt 80 százalékát. Ezzel egyidejűleg a város szíve felé haladó szerelvényeknek újabb pályatesteket építenek ki. A Moszkvai Vasúti Igazgatóság az olimpiai játékok kezdetéig több mint 2000 vasúti és 1600 helyierdekű személyvagont állít forgalomba.

Növekszik majd a fővárosi metróvonalak terhelése is. Ma már pontosan ismert a sportesemények színhelye, a létesítmények befogadóképessége, az Olimpiai Falu és a szállodák helye, az események időpontja. Következésképpen várható, hogy a megnyitás és zárás napján, valamint a labdarúgó-döntőkön a legtöbb utas a Szportyivnaja és a Gorkij-park közötti metrószakaszon fog utazni. E napokon az érintett vonalon különleges menetrendet léptetnek életbe. Egyébként az összes moszkvai metróvonalra olimpiai menetrendet dolgoznak ki. Az olimpiai játékok kezdetéig közel 300 új konstrukciójú kocsit állítanak üzembe a metróvonalakon.

A legsűrűltabb állomásokon 27 mozgólépcsőt felújítanak. Azokon a vonalakon és szakaszokon, ahol a legtöbb külföldi vendéget várják, német, angol és francia nyelvű információs szolgálatot szerveznek.

Az olimpia megnyitásának idejére Moszkvában és Leningrádban újabb összekötő és sugárirányú metróvonalak készülnek el.

(APN)

Brigádkirándulás két megyén át

Az elmúlt évben brigádunk is benevezett a Munka és művelődés akcióba. Ennek hatására szervezett a brigád egy somogyi kirándulást, előre beiktatott programmal.

Első megállónk az andocsi műemlék kegytemplom volt, ahol a lelkész készségesen kalauzolt végig a valóban gyönyörű, freskókkal díszített templom. Az országban egyedülálló a nyolc mellékoltárral rendelkező templom. A Mária-szobornak gyönyörű ruhagyűjteménye van a világ minden tájáról.

Utunk főcélja a Zala községben levő Zichy Mihály-múzeum volt. Sokan nem hallották a nevét és elég keveset foglalkozott vele az irodalom is, pedig nagy festő volt. Ebben a kastélyban csak néhány festménye látható, de azok lenyűgözőek. Többségében inkább személynégyarainak gyűjteménye látható: Grúziából származó kézi faragású szekrény, kard, könyv és pipagyűjtemény. Képei gyönyörűek, a Bacchus orgia, az Anya fájdalma című képei elől nehéz elmozdulni, ezek a képek szinte élnek. Jóval szegényebb, aki ezt nem látta. Minden szocialista brigádnak és magánszemélynek ajánlom megtekintését.

Tulajdonképpen tragikus sorsú festő volt Zichy Mihály (nem tévesztendő össze a gróf Zichyekkel, semmi közük nem volt egymáshoz). II. Miklós orosz cár udvari festője volt. Nagy becsben tartották, bejárta egész Oroszországot. Műveinek nagyrésze a Szovjetunióban található, főleg az Ermitázsban. Később szakított

a cári udvarral, mivel belevetkezett az 1848-49-es magyar szabadságharcba.

A Zichy-múzeumban levő vendégeknyv bejegyzéseinek kétharmada cirillbetűs, a gondnok szerint több szovjet látogatója van a múzeumnak, mint magyar. Ottjártunk óta már a tévé is foglalkozott Zichy munkásságával.

A múzeumlátogatás után Török-koppány volt az úticélunk. Ez a kisközség is történelmi nevezettségű, a monda szerint István király itt verte le a lázadó Koppányt, aki szembe szállt keresztény politikájával. A község temploma őrzik a török uralom nyomait.

Kirándulásunkat végül Tabon fejeztük be, ahol az előre megrendelt finom ebéddel vártak bennünket az AFÉSZ étterem dolgozói. Igazán jó kedvvel és tele élménnyel indultunk hazafelé az öt kocsiból álló karavánal.

Balogh Jenő

Egy klub, melyre büszkék vagyunk

Egyedülálló sikeresorozattal büszkélkedhetnek az Ércbányász modellezői. Háromszor egymás után nyerték meg az országos klubok közötti pontversenyt és 1977-ben is esélyesek az újabb sikerre. Munkában és eredményekben gazdag évet zártak. Negyvenhét alkalommal álltak rajthoz, hét alkalommal nemzetközi versenyen szerepeltek, melyeken öt első helyet szereztek. Hazai versenyeken 27 alkalommal nyertek aranyérmeket. Elismerés illeti Rátkait, aki a combat kategóriában túraban, Rátkai-dr. Nyárádi párost és Kassait, akik a sebességi versenyen aranyérmeket nyerték a klub részére, a Bukarestben rendezett Gritiva Kupán.

Szép sikerrel büszkélkedhet Mohai. Először a műrepülő, majd a sebességi kategóriában bizonyult a legjobbnak a Mecsek, illetve a Nyírség Kupán. Kitétek magukért a hajómodellezők is. Vönöszky, Nádaskay és Molnár J. magyar bajnokságot nyert a vitorlás és rádióirányítási versenyen. Figyelmet keltő szereplés fűződik az úttörők nevéhez, akik ebben az évben szerepeltek legkiemelkedőbben a klub fennállása óta. Egyéni és csapatbajnokságot nyertek megyei és dunántúli versenyeken, amely egyben alapja is az utánpótlás biztosításának.

Nagy az öröm az autós szakosztálynál, bizonyos idő után Kovács és Szántó személyében megszületett az első figyelemre méltó eredmény.

A hajómodellezők háztáján sem kisebb az öröm, négyen meghívást kaptak az 1978-as olaszországi világbajnokságra készülődő magyar válogatott keretbe.

A klubra nagy feladatok várnak, 1978-ban 52 versenyen való indulást tervezik. Ujra megrendezik a hagyományos Mecsek Kupát, és bányásznapon tartják a rádióirányítású műrepülő versenyét.

E feladatok megoldásához nagy segítséget nyújt a MÉV, mint bázisszerv. Kocsor Ferenc — a III. sz. bányauzem vezetője — személyében pedig új klubelnököt köszönhetünk, aki már 1977-től vezeti a klubot.

Kovács Miklós

Megoldják a külszíni üzemekhez járó buszok fűtését (egyelőre meleg téglával).

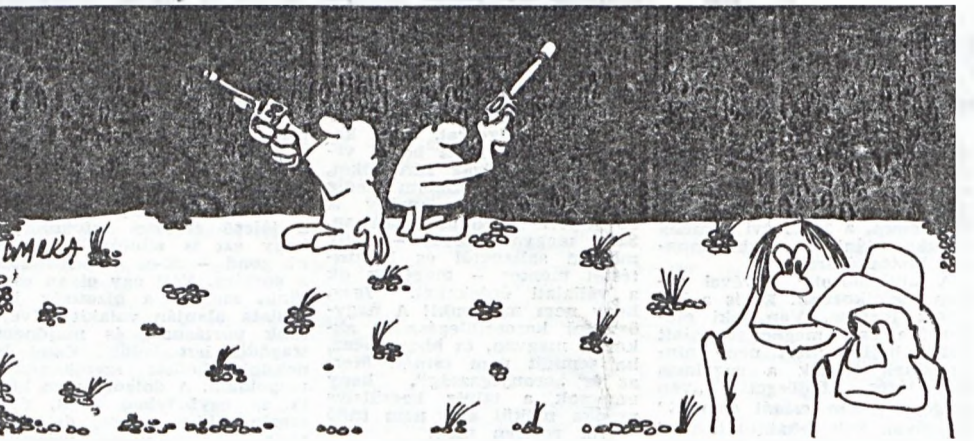
KÖSZÖNET. A Mecseki Ércbányászati Vállalat gazdasági vezetősége, párt-, szakszervezeti és KISZ-bizottsága ezúton mond köszönetet az új évre küldött jókívánásokért.

A MUNKÁSSZÁLLÓ könyvtára 1977-ben a tervezett 65 ezer forint helyett 72 ezer forint értékű könyvvel egészítette ki a könyvtárműanyagát. A könyvtár felkészült a Kell a jó könyv mozgalomra, csaknem minden ajánlott könyv több példányban is szerepel a készletben.

A PUSKIN Művelődési Ház az 1977/78. évadra fűvőhangversenyekből álló hérlétsorozatát szervezte a fűvőzene barátainak. A város, illetve a megye neves együttesei mellett vállalatunk fűvőzenekara is önálló koncertet ad január 23-án 19 órai kezdettel a művelődési házban. A zenekart vezényli Apáthy Árpád.

A NEMZETKÖZI nőnap alkalmából a Cooptourist külföldi kirándulást szervez Opatijába, külön autóbusszal. A március 5-9-ig tartó kiránduláson vállalatunk 25 nődolgozója jutalomként, míg 19-en térítési díj fizetése mellett (1500 plusz 400 forint) vehetnek részt. A kirándulókat az Adriatic szállóban helyezik el és gazdag programot szerveztek részükre. A moszkvai nőnap ünnepségekre március 10-14-ig vállalatunk 14 főt küld jutalomkirándulásra.

SZERKESZTŐI üzenet. A szerkesztő bizottság legközelebbi ülését január 24-én 14.30 órakor tartja a Központ tanácstermében.

PÁRBAJ: — Nem tudtak megegyezni, hogy ki a nagyobb főnök!

Szarka Tibor rajza

Téli őrjárat

Ha azt halljuk vagy olvassuk, hogy havas, sikos utak gondokat okoznak a közlekedésben, általában a közúti, azaz gépjárműközlekedésre gondolunk. A gyalogosok közlekedési nehézsége, azaz mindannyiunk naponkénti rövidebb, hosszabb sétája szinte eszünkbe sem jut. Minden gépjárművezető és a járművek utasai is gyalogosok, hiszen a garázsig, a buszmegállóig mindenki a saját lábán teszi meg az utat, de a száraz évszakhoz viszonyítva nehezebb körülmények között.

Novemberben a tél szépségeit pár napig már volt alkalmunk szemlélni. Csúnyább oldala a közlekedésben jelentkezett és fog jelentkezni a jövőben is. E havas napokat használtuk fel arra, hogy sétára keljünk városrészeinkben és a tél nyújtotta „érdekségeket”, mint tapasztalatokat ily módon közreadjuk. Az igazi tél minden bizonnyal még előttünk áll, így van mód arra, hogy megszívleljük a leírtakat.

Különbözőbb gondot a leesezt hó nem okozott, tekintve az apróbb bosszúságoktól. Hogy ezek mik? Nos, az utcák tisztítása megtörtént, nem voltak elakadt autók és a buszok is időben érkeztek a megállóba. Hogy mi itt a probléma? Az, hogy a lelkiismeretes szózás következtében a hó csúnya látványká változott. Mert, hát ugye el nem vessz, csak átalakul és ez magával hozza az idegességet. Hogy miért? Mindig is voltak és még ma is akadnak olyan gépjárművezetők, akik a járdán, de az úttesthez közel álló (például buszmegálló) vagy haladó gyalogost előszere-ttel „betakarják” e sós lattyakkal. Az ilyen jelenetek nem egyszer voltak tanúi és megesezt, hogy olykor részesei is.

Ezek azok a gépkocsi-vezetők, akik a közlekedésben — bármilyen helyzet legyen — az agresszivitásukkal felhívják magukra a figyelmet. Ki, ha én nem — elven. Vagy olyan pilóták, akik rosszul értelmezik a KRESZ-t, azaz a téli vezetést. Mert azt jól megtanulják, hogy havas úton fékezni nem szabad, az viszont eszükbe sem jut, hogy a gyalogos láttán lassítsanak, vagy

egy kicsit jobban távolodjanak el a járdától. De nem, ők hajtanak hatvanal vagy még többel is és jaj annak, aki a közelben tartózkodik. Ez természetesen országos jelenség, de nem lehetne nálunk udvariasabban?

A járdák tisztítása közel sem történt olyan szorgalommal mint az úttesté. Sok helyen a ház mesterek kezükbe sem vették a hólapátot, mondván: úgy is esik, minek akkor eltolni. Ez is egy nézet, de az igazi mégis az, ahol a járdák tiszták voltak, és a ház mesterek nem sajnálták a fáradságot. Az ilyen helyeken a lépcsőházakat is tisztán találtuk, míg a másik esetben hólétől „tar-kállottak” a lépcsők. Hogy nincsenek lábtörölők a kapuknál ez is igaz, mert a vasrácsok mindenre jók, csak a vizes lábbelik letörölésére nem alkalmasak. „Mi kérem, tényleg ki másik lábtörölőt is” — hallottuk több helyen — csak hát lába kelt, és különben is, az emberek nem igen törődnek a lépcsőházak tisztaságával. Elintézik azáltal, hogy majd a ház mestert. Minden bizonnyal ez is igaz, sietünk, meg a rohanó élet, nincs időnk ilyen piszlisárra dologra.

Letörölni a cipőnk, ugyan már, hogy hogy a lakásunk előtt letöröljüke-e?, hát kérem, az egészen más. Nem más, mert a lépcsőházat is magunkénak kellene éreznünk, függetlenül attól, hogy takarítását ki végzi. Az sem mindegy, hogy hull-e a pelyhes hó és az illetékeseknek igenis kötelességük tisztán tartani a járdákat. Kutya igenis kötelessége az autósok is elkerülnie az olyan helyzeteket, melyekkel másoknak kárt, vagy uram bocsáss, bosszúságot okoz.

A baj csak ott van, hogy a közlekedés — legyen az gyalogos vagy motorizált — írott szabályait évszaktól függetlenül megszegik. Ezek után hogyan várjuk el, hogy az íratlan szabályokat is egyesek igenis alkalmazzák. A téli évszakban ezeket a szabályokat még jobban be kellene tartani, mert szabály a fokozottan óvatos vezetés, a gyalogosok még fokozottabb körültekintése és mindehhez az utak, járdák tisztántartása.

Veress Tamás